

Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti 2010

nuorin

Suku yhdistää. Aktiivinen elämä työajan ulkopuolella auttaa ihmistä jaksamaan ja hyvinvointi paranee. Kuva edelliskesän sukujuhlilta Haminasta. (Kuva: Marko Wahlström)

YHTEISÖLLISYYS LUO PERUSTAN HYVINVOINNILLE

70 vuotta sitten elettiin talvisodan aikaa marraskuun viimeisestä päivästä maaliskuun 13.päivään. Sotaa on muisteltu laajalti valtakunnallisissa tiedotusvälineissä.

Talvisota on ollut merkittävä myös Mänttärin suvun kannalta, sillä monia mänttäreitä osallistui sotaan. Talvisodan vainajia mainitaan sukukirjassa 84 miestä. Heistä Niilo Kujala (taulu 5083) kaatui jo talvisodan ensimmäisenä päivänä 22-vuotiaana alikersanttina.

Rintamalla oli mukana myös suvun lottia. Sota-aika koetteli myös naisväkeä kotirintamalla. Olihan monet työt ja perheen huoltaminen heidän vastuullaan. Sota koetteli kaikkea mahdollista.

Sota-ajan palauttaminen mieliin on paikallaan siksi, että niin talvi- kuin jatkosodan sankarit rintamalla ja kotona vaikuttivat siihen, että saamme elää vapaassa maassa ja kehittää omaa hyvinvointiamme. He ovat luoneet perustan meille myöhemmille sukupolville.

Viime vuoden aikana meillä oli tavallista enemmän yhteyksiä muihin sukuihin Sukututkimusseuran ja Sukuseurojen Keskusliiton kautta. Ne ovat tärkeä linkki sukuseurojen välillä.

Valtuuskunnan kokous pidettiin viime keväänä Kotkassa Sukututkimusseuran päivien yhteydessä. Viime syksynä osallistuimme Kymenlaakson Sukututkimusseuran messuille samoin kuin valtakunnallisille messuille Kotkassa.

Joulukuussa kymenlaaksolaisten sukuseurojen edustajia kokoontui Sukuseurojen keskusliiton tilaisuuteen runsaslukaisesti. Tilaisuutta voitiin pitää lähtölaukauksena kymenlaaksolaisten sukujen yhteistyölle. Ovathan suvut monin henkilöin sulautuneet toisiinsa. Tässä tutkimuksessa ehdoton asiantuntija on Aarre Muurman (taulu 2381), joka tietää kymenlaaksolaiset suvut.

Sukututkimusseura keskittyy nimenomaan sukututkimukseen ja koostuu sukututkimuksesta kiinnostuneista henkilöistä.. Sukuseurojen Keskusliitto sen sijaan on sukuseurojen yhteenliittymä ja palvelee sukuseuroja. Sukututkimus luo pohjan sukuseurojen työlle, joten molemmille järjestöille riittää työkenttää.

Facebookissa on avattu Mänttäreiden ryhmä, jossa on jo toistasataa henkilöä mukana. Se on suositeltava tapa pitää yhteyttä sukuun!

pääkirjoitus

JORMA MÄNTTÄRI (taulu 11 480), suvun päämies

NIINIPUU

Mänttärin Sukuyhdistys ry:n jäsenlehti n:o 16, huhtikuu 2010

Toimituskunta: Jorma Mänttari (päätoimittaja), Marko Wahlström (toimitussihteeri), Jarmo Lehtomäki, Jarkko Mänttari, Raija Mänttari, Eila Korjala, Eeva Puustinen (ilmoitukset), Kirsi Juura (taitto)

Toimitus: Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo, puh. 019-523 2529, 0400 434 529, email: marko.wahlstrom@pp.inet.fi

Tilaukset: Aila Huovi 040 737 5238, Eeva Puustinen 050 367 7049 tai Aini Rantanen 0400 842 627.

Osoitteenmuutokset: Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai email: timo.j.huovila@kympp.net. Ilmoita osoitteenmuutos:

1) jos sinulla on osoiteluovutuskielto väestötietojärjestelmässä, 2) jos olet muuttanut ulkomaille tai ulkomailta kotimaahan, 3) jos ulkomailta asuessasi osoite on muuttunut, 4) jos et ole saanut vielä lehteä, vaikka kuulut sukuun.

Kansikuva: Maisema Paimion Askalassa, kuvaaja Marko Wahlström.

Paino: Cosmoprint Oy, Helsinki. Paperi: G-Print 80 g. PAINOS: 16 300 kpl.

ISSN 1283-240X

Sakari Lindfors valmentaa HIFK:n

14-15. Mänttärin suvusta löytyy pieni joukko menestyneitä jääkiekkoilijoita. Heistä tunnetuin maalivahti Sakari Lindfors, joka tänä päivänä valmentaa kotiseuransa HIFK:n maalivahteja ja johtaa edustusjoukkuetta.

(Kuva Jarmo Lehtomäki)

Suvussa on draivia

25. Golfkisa on suosittu kesäinen sukutapahtuma. Keskellä taputtava jyväskyläläinen Tuula Helenius on yksi pitkäaikaisimmista sukugolfareista. (Kuva: Timo Huovila)

Puuautoja ja suunnistusta

16-17. Kouvolan Kaukasuolla asuva Suutarin perhe harrastaa suunnistusta. Perheen kuopus Markus Suutari, 10, on myös taitava käsistään: hän nikkaroi puisia kulkuneuvoja.

(Kuva: Jarmo Lehtomäki)

sisältö

2 PÄÄKIRJOITUS

4-5 UUTISET

Minna pääsi huipputaiteilijan tiimiin
Millenium-vauvat
Maitomannekiinit
Nippu uusia kirjoja

6-9 TALVISOTA -TEEMASIVUT

Sotauutisia kuunneltiin korva tarkkana
Sota-aika lähensi ihmisiä

10-11 SEIKKAILU

Kanadan saloilla ja rautateillä Toivo Vakkarin matkassa.

12-13 MATKAILU

Ikimuistoinen hyppy Uuteen-Seelantiin

14-15 URHEILU

Työ jääkiekon parissa vie aikaa

16-17 PERHE

Suutarit eivät eksy metsään

18 ELINKEINOELÄMÄ

Kuljetusyrittäjä panostaa luotettavuuteen

19- 23 SUKUTAPAHTUMIA

Suvun vanhin
In memoriam
Raija Mänttärin haastattelu
Syntymäpäiviä
Saavutuksia
Sukuseurat koolla
Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapasivat
Jarkko Mänttärin kolumni

24 SARJAKUVA. Väinö Puoshaka
ä la Tuomas Mänttari.

25 URHEILU

Golffarit kisasivat Messilässä.

26-31 PALVELUHAKEMISTO

Suvun yrittäjät palveluksessasi.

31 TAPAHTUMAKALENTERI

Mänttärin Sukuyhdistyksen yhteystiedot.

32 SUKUTUOTTEET

Suvun myyntituotteet.

Käy myös
kotisivuillamme
www.kolumbus.fi/manttari

Stefan Lindfors ohjasi Ismo Alangon musiikkivideota "Onnellisuus" tammikuun lopulla.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti
MINNA METSÄRINNE (taulu 1538), kuva

MINNA PÄÄSI HUIPPUTAITEILIJAN TIIMIIN

Stefan Lindfors vietti 25-vuotistaiteilijajuhlaansa ja avasi uuden nettisaitin

Kouvolaalainen valokuvaaja **Minna Metsärinne** on uurastanut **Stefan Lindforsin** tiimissä.

Maamme huipputaiteilija juhli taiteilijauransa 25. vuotta viime helmikuun alussa ystäviensä, yhteistyökumppaneidensa ja kollegojensa kanssa "25 Years of Love and Fury" -juhlassa Valkoisessa Salissa Helsingissä.

– Oli miltei maagista kohdata yhdessä ja samassa tilaisuudessa suomalaisia ystäviä, kollegoja ja yhteistyökumppaneita kaikilta aloilta, joilla viimeiset 25 vuotta olen elämäni viettänyt. Jos jumalat sallii niin otetaan ilman muuta uusiksi 25 vuoden päästä – avaruuslennolla, Lindfors kommentoi.

Tapahtuman yhteydessä avattiin Lindforsin uudet internet-sivut, joilla esitellään taiteilijan 300 projektia muun muassa kuvin ja filmein. Saitilla on myös mittava biografiaosio ja vajaan tuhannen artikkelin lehdistöarkisto.

Myös kaikki Lindforsia ja hänen töitään esittelevät kirjat ja näyttelyluettelot on luettavissa kannesta kanteen netissä ja kävijöillä on oma online-keskustelupalsta.

Verkkosivuston ovat rakentaneet **Mikko Valjento** ja **Jussi Mäkelä** Solinet Oy:stä sekä Toast Post Production on toiminut tukena parin sadan filmin jälkityöstössä. Sisällön ja ulkoasun tuottamiseen Lindforsilla on lisäksi ollut 15 alan tekijää apunaan 15 kuukautta kestäneessä projektissa.

Nettisivusto www.stefanlindfors.com on luotu kansainväliseksi työvälineeksi sekä online-foorumiksi Lindforsin seuraaville vuosikymmenille.

Ura alkoi tuolista 23-vuotiaana

Talvella 1985 Stefan Lindfors, 23, suunnitteli ja toteutti ensimmäisen itsenäisen projektinsa, XY-tuolin, joka valittiin samana keväänä Taideteollisuusmuseon Suomi Muotoilee 5 -näyttelyyn ja sittemmin museon kokoelmiin.

Neljännesvuosisadan aikana Lindfors on luonut rajoja rikkovan kansainvälisen uran muotoilijana, sisustusarkkitehtina, kuvanveistäjänä ja ohjaajana.

Vuonna 1992 hän sai Väinö Tanner -säätiön Muutoksentehtävä-palkinnon Helsingissä ja Georg Jensen -palkinnon Kööpenhaminassa.

Vuonna 2001 The New York Times julisti hänen julkisivu-veistos-installationsa uudeksi maamerkiksi Manhattanilla. Vuonna 2004 Lindforsin HIM-yhtyeelle tekemä musiikkivideo "Funeral of Hearts" sai Lontoolaisen Kerrang!-lehden Best Music Video 2004 -palkinnon.

Tällä hetkellä Lindfors työstää muun muassa Onnellisuus-musiikkivideota **Ismo Alangolle** ja uutta valaisinta **Ingo Maurerille** Münchenissa.

Valokuvaaja Minna Metsärinnten Niinipuu esitteli viime numerossaan.

NIPPU UUSIA KIRJOJA ILMESTYNYT

Mänttärin sukuyhdistyksen kirjailijoilta on ilmestynyt viimeisen puolentoista vuoden aikana pieni joukko mielenkiintoisia teoksia.

Valokuvaaja **Juha Höykinpuro** (taulu 4872) on ilmestynyt kirja ”Kivikylän onnellinen” (Polar Front 2008), joka on matka fiktion ja toden maailmaan. Teos on 144-sivuinen pienen roomaani, jota kehystävät valokuvat Helsingin luonnosta.

Kirjailija **Jyrki Vainoselta** (taulu 7583) on ilmestynyt uusi romaani nimeltä ”Tornit”. Kaksi vuotta sitten mieheltä ilmestyi teos ”Lasin läpi”. Uusin teos on Vainosen seitsemäs kirja.

Kouvola Sanomien urheilutoimittaja **Juha Vesala** (taulu 10369) on kirjoittanut nuorisoromaanin ”Kaksoiskuljetus” (WSOY 2009). Kirja kertoo koripalloa pelaavan Santtu Satermon elämästä.

Inkeröisissä asuva **Jukka Vesen** (taulu 10680) on kirjoittanut yhdessä **Heimo Siirpään** kanssa 240-sivuisen ilmasotakirjan ”Tehtävä Utissa” (Apali 2008). Kirjan suurin sankari on Inkeröisissä elämänsä loppuvuodet viettänyt **Jorma Sarvanto**, joka onnistui loppiaisena 1940 ampumaan alas kuusi vihollispommittajaa noin viidessä minuutissa.

uutisia

Tiina Tiitinen

MILLENIUM-VAUVAT 10-VUOTIAITA

Niinipuu-lehti kertoi numerossaan 6 vuonna 2000 uuden vuosituhannen ensimmäisten mänttäreiden, kotkalaisten **Milla-Marita Katariina Anttilan** (taulu 5357) ja **Tiina Laura Mirjam Tiitisen** (taulu 8232) syntymästä vuoden 2000 ensimmäisen päivän iltapäivällä.

Milla-Marita Anttila syntyi kello 16.28 ja Tiina Tiitinen 10 minuuttia myöhemmin. Molemmat tytöt näkivät päivänvalon Kotkan keskussairaalassa.

Jälkeenpäin on kuitenkin paljastunut, että ennen kotkalaistytöjä Mänttärin sukuun syntyi Rovaniemellä **Sanni Hellen Lantto** (taulu 5665) 1.1.2000 kello 4.54.

Rasvaton maito 1,5 l

**Ossi ja Päivi Kelkka,
Tuomelan tila, Kouvola**

**”Hyvän
tuotteen alku
on laadukkaassa
maidossa. Siinä
me olemme
ammattilaisia.”**

**Valio on suomalainen yritys,
jonka omistaa 10.000
maidontuottajaa.**

Valion maitopurkin kyljessä komeili viime vuonna kuva kouvolaalaiselta Tuomelan tilalta.

MAITOMANNEKIINIT VÄLITTIVÄT ILOISUUTTA

Kouvolaalaiset **Ossi ja Päivi Kelkka** (taulu 2660) tulivat tunnetuiksi viime vuonna Valion maitopurkin kuvassa, joka välitti myönteistä hyväntuulisuutta maidon käyttäjässä.

Tuomelan tilalta on aikaisemminkin ollut vastaava kuva maitopurkin kyljessä. Kelkan pariskunta harjoittaa maataloutta Kouvola Ruotilan kylässä.

Tilalla on viitisenkymmentä lypsävää ja saman verran nuorta karjaa.

Vähissä varusteissa.
Kun Erkki Huovila
helmikuussa vuonna
1940 meni sotaväkeen,
Suomen valtio ei
antanut pojilleen edes
karvahattua. Ainoat
varusteet, jotka saatiin,
olivat kokardi ja vyö.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuvat

SOTAUUTISIA KUUNNELTIIN KORVA TARKKANA

Sippolalainen Erkki Huovila muistelee 70 vuoden takaisia talvisodan tapahtumia

– Sota opetti ainakin sen, että ihminen tulee todella vähällä toimeen silloin, kun on pakko eivätkä korkea elintaso ja tavarapaljous suinkaan takaa onnellista elämää.

Näin sanoo sippolalainen **Erkki Huovila** (taulu 297) muistellessaan seitsemän vuosikymmenen takaisia tapahtumia.

Talvisodan aikana hän palveli asevelvolisena 8. viestikomppaniassa Hausjärvellä. Hänen ruotuväkiäikänsä alkoi helmikuussa 1940 ja jatkui aina jatkosodan syttymiseen asti, jolloin hänkin sai komennuksen rintamalle.

Viime kesänä 90 vuotta täyttänyt Huovila asuu Sippolan kirkonkylässä omakotitalossaan yksin ja selviää kaikista töistä ilman apua. Tänä runsaslumisena talvena hän vanhana erämiehenä on saanut iloita hiihtämisestä.

Hän kertoo hymyillen olevansa aina vain Sippolasta kotoisin, vaikka kolmisenkymmentä vuotta kuuluttiin Anjalankosken

kaupunkiin ja nyt on vuoden päivät oltu kouvolaalaisia.

Talvisodan ensimmäinen päivä

Huovila muistaa vuoden 1939 marraskuun viimeisen päivän hyvin. Hän oli käymässä naapurissa Lassilassa ja ystävänsä **Ensio Lassilan** kanssa he kuullivat lentokoneiden surinaa ja samassa he näkivät usean viholliskoneen lähestyvän kirkonmäkeä.

Koneet lensivät niin matalalla, että he erottivat selvästi punaiset tähdet koneiden siivissä. Lassila, joka oli suojeluskuntalainen, juoksi hakemaan kivääriä ja ampui kohti koneita, mutta ei tietenkään osunut.

Se oli aikaa, jolloin ihmiset olivat hyvin varautuneita ja epävarmuus oli jokapäiväisessä elämässä aina läsnä. Silloin kyseltiin: Miten meidän käy? Mitä tästä tulee?

– Sotauutisia kuunneltiin korva tarkkana radiosta ja niihin uutisiin myös uskottiin. Ei

joka talossa tietenkään ollut radiota, mutta silloin kokoonnuttiin siellä, jossa radio oli. Meillä kotona oli kidekone, johon sai kahdet kuulokkeet ja silloin voi neljäkin ihmistä kuunnella uutisia samanaikaisesti, Huovila kertoo.

Loppiainen Sippolan kirkossa 1940

Sippolan kirkossa vietettiin loppiaisena 1940 jumalanpalvelusta ja kirkkovieraita oli paljon niin kuin sodan aikana yleensäkin. Erkki Huovila oli myös kirkossa.

Kesken palveluksen tuli ilmahälytys. Huovila muistaa vieläkin kirkonkellojen hätäisen pompotuksen. Jumalanpalvelus keskeytettiin, kirkko tyhjennettiin ja ihmiset etsivät suojaa kirkonmäen suurista männyistä painautuen niitä vasten.

Kyse oli hävittäjälentäjä **Jorma Sarvannon** torjuntalennosta, jolle hänet hälytettiin tavoittamaan Kuopiota pommittanutta 7-koneista muodostelmaa, josta hän ampui neljän minuutin kuluessa kuusi

konetta alas.

Tällä lennolla Sarvanto tuli talvisodan taisteluita seuranneen maailman tietoisuuteen. Yksi näistä viholliskoneista putosi Heinojalle, muutaman kilometrin päähän Sippolan kirkolta.

Illan suussa Erkki Huovilalle tuotiin sana, että hänen pitäisi tulla tuon pudonneen koneen luo vartioon.

– Ja niin me **Tenho Mäkisen** kanssa vartioimme ensimmäisen vuoron neljä tuntia koneen vierellä, hän muistelee.

Toimenpide johtui siitä, että yhden miehen oli nähty pelastautuneen. Oletamus piti paikkansa, sillä pakoon päässyt mies löydettiin myöhemmin iltayöllä kirkolta Kosjärven maisemista.

Ruotuväessä Hausjärvellä

Helmikuussa tuli lähtö sotaväkeen.

–Kouvolasta mentiin junalla Riihimäelle, mutta sieltä lähdettiin marssimalla Hausjärvelle, Huovila kertoo.

Sotaväkeä leimasi tietty odottamisen tunne. Ryhmänjohtajat komennettiin rintamalle ja sen jälkeen Huovila kertoo miettineensä usein, että jokohan piankin lähdetään sinne jonnekin.

Lähdön tunnelma oli aistittavissa, josta ei kovinkaan paljon puhuttu. Erikoista oli se, että mitään palvelusaikaa ei ollut kerrottu; huhuna puhuttiin kahden vuoden ajasta. Ja niinhän siinä kävi, että sieltä jouduttiin suoraan jatkosotaan.

Huovila kuuluu 11-päiseen sisarusarjaan, josta poikia on viisi. Kaksi veljeä kaatui rintamalla, toiset kaksi haavoittuivat. Hän itse säästyi vammoilta. **Aarne**-veli kaatui aivan talvisodan lopussa maaliskuun viidentenä päivänä, ja Erkillekin lähetettiin sähkösanomalla tieto kaatumisesta ja sankarihautajaisista.

Sodan olosuhteissa sähkösanoma kuitenkin viipyi matkalla viikon ja tieto saavutti Erkki Huovilan vasta päivää ennen hautajaisia. Komppanianpäällikkö totesi, että ettehan te sinne ehdi ja näin Huovila ei päässyt veljensä hautajaisiin. Muutenkaan ei siihen aikaan lomaa kovin helpolla myönnetty.

– Kun aloitin palveluksen helmikuussa, ensimmäinen loma oli vasta elokuussa, ja sekin oli punataudin jälkeinen toipumisloma.

Talvisodan rauhan jälkeen oli vaikea saada elämästä otetta. Suru, huoli ja masennus olivat elämässä läsnä hyvin voimakkaasti.

– Kun jälkeinpäin ajattelee tuota aikaa, tuntuu ihmeeltä, että siitä selvittiin, Huovila pohtii.

Hän toteaa, että sotien jälkeen ymmärsi, ettei mikään aineellinen tuo onnea, ja vaikka olisi kuinka rikas, rahalla ei voi ostaa elämää lisää.

TALVISODAN AIKAAN

Talvisodan päättymisestä tull kuluneeksi 70 vuotta 13.3.2010. Teemavuoden kunniaksi Niinipuu-lehteen haastateltiin Talvisodan veteraaneja. Talvisotaan liittyvät valokuvat ovat Mänttärin sukuyhdistyksen kuvarkistosta.

Lentokoneiden huoltosotilaita Utin lentoasemalla vuonna 1940. Kuvassa neljäs oikealta on Uuno Mänttari (Taulu 10786)

Vieno Villan perhe evakossa Eräjärvellä. Kuva on Eero Mänttärin "Elämäpolkuja"-kirjan sivulta 203

Yhteen hiileen. – Talvisodan aikana ihmiset kokivat voimakasta yhteenkuuluvuutta. Huoli yhdisti ja kaikilla oli auttamistahtoa, Kaarlo ja Alma Majander sanovat kotinsa keittiön pöydän ääressä.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (taulu 5220), kuvat

SOTA-AIKA LÄHENSII IHMISIÄ

Kouvolan Saverolla asuvat Majanderit ovat kulkeneet yhdessä 70 vuotta. Ja hääpäivänä alkanut onnellisuus jatkuu edelleen.

Kun **Kaarlo** ja **Alma Majander** (taulu 2989) vihittiin avioliittoon heinäkuun toisena päivänä vuonna 1938, he olivat kumpikin 18-vuotiaita; Alma juuri kesäkuussa täyttänyt ja Kaarlo edellisen vuoden marraskuussa.

Yhteistä matkaa on nyt kuljettu yli 70 vuotta ja vuoden 2008 kesällä vietettiin rautahäitä. Yhtä onnellisia he ovat nyt kuin hääpäivänäänkin.

– Elämä on ollut hyvää, rikasta ja onnellista, ja sodan vuosina varjelus oli yllämme, he sanovat tänään.

Hääpäivänä vain ei osattu aavistaa, kuinka lähellä olivat maamme vaaran ja vaivan vuodet – talvi- ja jatkosodan aika.

Nykyisin Majanderit asuvat Alman kotitalalla Kouvolan Saverolla. Talo on tilava ja pihapiiri avara, mutta vain suurempiin ja hankalampiin töihin joku kolmesta lapsesta tai heidän perheenjäsenistään tarvitaan apuun.

– Mutta kyllähän lapset tahtovat tulla apuun niissä pienissäkin hommissa, he tuumaavat.

Talvisodan pommitukset jäivät mieleen

Kaarlo osallistui syyskuussa 1939 asevelvollisuuskutsuntoihin eli ”syyniin”, kuten silloin sanottiin. Palvelukseen hän astui 15. helmikuuta vuonna 1940 Korialla talvisodan ollessa käynnissä.

Sota väritti myös asevelvollisuusaikaa. Viholliskoneiden lennot ja pommitukset ovat jääneet mieleen.

– Sitten sairastuin ja jouduin keskeyttämään joksikin aikaa palveluksen. Myöhemmin suoritin loppujakson Haminassa, Kaarlo muistelee.

– Ja sieltä mentiinkin sitten jatkosotaan. Ankarimpina taistelupaikkoina muistan Seesjärven, Summan ja Ihantalan.

Suksilla paukkupakkasilla kirkolle

Talvi 1939-40 oli kylmä ja kovia pakkasia oli pitkiä jaksoja. Alman mieleen ovat jääneet sankarihautaukset, joita pidettiin aina illalla hyvin niukassa valaistuksessa, melkein pimeässä.

Saveroltakin on kirkolle matkaa kymmenisen kilometriä, mutta koskaan ei ajateltu, että matkan pituus tai sää olisi este. Monot laitettiin jalkaan ja paljon lämmintä vaatetta ylle ja matka taittui hiihtäen.

Sinä aikana elämä koettiin yhteiseksi ja pyytämättä autettiin naapuria. Silloin jaettiin niin ilot kuin murheetkin, ja se antoi tiettyä perusturvaa. Sodan aikana oli voimakas yhteys ihmisten kesken.

– Olisiko niin, että ilo yhdistää, mutta huoli ja murhe vielä enemmän, Majanderit pohtivat.

Matkustamiseen kului paljon aikaa

Sodan aikana matkustaminen oli hankalaa. Kun Alman veli haavoittui talvisodassa ja hän oli hoidettavana Hämeenlinnan kenttäsairaalassa, Alma halusi lähteä veljeä tervehtimään.

– En ollut kovinkaan paljon matkustellut, mutta en pelännyt lähteä matkaan. Ensimmäinen piti Utissa odottaa junaakin hyvin kauan ja Riihimäellä oli toinen odotus, että pääsi Hämeenlinnan junaan. Asemalla aloin sitten kysellä ihmisiltä, tietäisikö joku, missä sotilassairaala oli, hän kertoo.

– Aika monelta ehdin tiedustella ennen kuin joku osasi neuvoa minut ammattikoululle, johon sairaala oli sijoitettu. Matkaa on helppo muistella, kun veli parani ja toipui täysin haavoittumisestaan.

Ankara rauha

Alman mielessä on pysynyt rauhanteon päivä.

– Olimme silloin 13. maaliskuuta menossa polkupyörillä Saverolta Uttiin sukulaistaloon hautajaisiin, hän jatkaa.

– Vähän ennen Uttia kiinnitimme huomiota siihen, että saksalaiset sotilaat kerivät viestilankoja kerälle ja kuljettivat niitä pois. Väistämättä tuli mieleen, että tuohan voisi olla merkki rauhasta.

– Ja kun sitten olimme lähellä hautajaistaltoa, ihmiset tienvierellä huutelivat, että ”Nyt on tullut rauha! Meillä on rauha!”

Hautajaistalossa Majanderit tapasivat nuoren sukulaismiehen, kauppiaan Karjalan Matkaselästä. Hän oli murheen murtama. Rauha merkitsi hänelle kaiken kallisarvoisen ja tärkeän menetystä.

– Sinne jäi kotiseutu, koti, työ sekä kaikki, minkä kautta elämällä on merkitystä, Majanderit muistelevat miehen kertoneen.

PERINNETIETO KANNATTAA OTTAA TALTEEN AJOISSA

Sukua tutkimassa. Mänttäriläiset osallistuivat Sukututkimusseuran kesäpäiville Kotkassa viime vuonna. Oikealla Aila Huovi, vieressään Eeva Puustinen.

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti

Laajemmalti ajateltuna sukuyhdistyksen järjestämä perinnetiedon tallentaminen on osa oman kansanperinteen tallentamista.

Perinnetiedon keräämisessä haastatteluilla on merkittävä osuus: sukuseura voi koota haastatteluja varten ohjekirjasen sekä lainata haastatteluissa tarvittavia teknisiä laitteita. Myös haastattelijoiden ohjaus ja koulutus voi olla sukuseuran koordinoimaa.

– Sukuseuran tulee varmistaa haastattelumateriaalin säilyminen tuleville sukupolville arkistoinnilla alkuperäinen materiaali ja julkaisemalla materiaalia dollisuuksien mukaan, sukututkimusta harrastava valtuuskunnan jäsen Kari- Matti Sahala (taulu 14 495) kertoo.

Esineistöllä merkitystä suvun historiassa

Sukututkimuksella on perinteisesti ollut merkittävä osuus Mänttärin Sukuyhdistyksen toiminnassa ja suvusta löytyy myös paljon muiden sukujen tutkijoita.

Sukututkimuksen osalta merkittäviä tiedon tallentamiseen liittyviä asioita ovat sukututkimusten sekä muun materiaalin varmuuskopiointi ja sukututkimusten julkaiseminen.

– Esineistöllä on suuri merkitys suvun historiassa. Esineet koetaan kuitenkin usein hyvin henkilökohtaisiksi tai niillä on myös rahallista arvoa, joten niiden luovuttaminen sukuseuralle saattaa olla sukulaisista vaikeaa. Toisaalta myös esineiden varastointi ja mahdollinen konservointi vaativat sukuseuralta merkittäviä resursseja, Sahala muistuttaa.

Esineistön osalta sukuseuran rooli tulee olla enemmänkin esineisiin liittyvän perinnetiedon tallentamista sekä sukuhistoriallisesti merkittävien esineiden luettelointia ja esinetietokannan ylläpitämistä.

– Esineistöön liittyvän tiedon keräämiseen voitaisiin käyttää esimerkiksi erilaisia kilpailuja ja talkoita. Sukuseura voi myös jakaa tietoa esineiden oikeasta säilytyksestä sekä entisöinnistä, Sahala jatkaa.

Tieto vanhojen valokuvien sisällöstä katoaa nopeasti. Tärkeintä Sahalan mukaan on valokuvissa olevien ihmisten sekä muiden kohteiden tunnistaminen sekä tiedon taltiointi.

Sukutuotteet ovat haluttua lahjavaraa. Pöydän takana johtokunnan puheenjohtaja Ari Lehtomäki ja rahastonhoitaja Sari Riivari.

Innokas urheilija. Kanadan-vuosinaan Toivo Vakkari innostui yleisurheilusta. Kuvassa juoksijat lähtövalmiina Ontarion alueella pidetyssä kilpailussa, Toivo toisena vasemmalta.

ANTERO VAKKARI (taulut 5439, 5445), teksti
TOIVO VAKKARIN PERHEALBUMI, kuvat

KANADAN SALOILLA JA RAUTATEILLÄ

Toivo Vakkari seikkaili Kanadassa ja Yhdysvalloissa nähdäkseen maailmaa

Kymenlaakson Liikkalasta kotoisin olevan **Toivo Vakkarin** (taulu 5419) lapsuusaika yhdeksän sisarusparven toiseksi vanhimpänä lapsena oli hänen oman kerptomuksensa mukaan ihanaa aikaa.

Maailma veti puoleensa, kun hän täytti 16 vuotta. Kyläreissut olivat yleisiä, käytännössä jokaviikkoisia.

– Naapureissa oli ikätovereita, joiden kanssa viihdyin kyläteillä huvituksissa. Ja alkoholikin oli mukana kuvassa. Onneksi sen käyttö jäi vähäiseksi noina aikoina, hän kertoo.

Toivo Vakkari oli 21-vuotiaana lastaustöissä Kotkan Hovinsaarella. Työ oli pääasiallisesti kausiluonteista kesätyötä.

Miehen mieli veti maailmalle

Eräänä päivänä Toivon mieleen tuli, että hänen pitäisi nähdä maailmaa yli kotikylän ja kauemmaksikin. Hän jutteli ulkomaan matkasta naapurilleen **Einari Huovilalle**, joka innostui asiasta heti.

– Otimme Kotkasta lastaustöistä loppu-

tilit ja lähdimme kohti Kanadaa, jonne oli mennyt jo paljon suomalaisia. Kanadasta kuului hyviä uutisia, että siellä on paljon töitä tarjolla ja palkka on hyvä, Vakkari kertoo.

– Tiedot vahvistivat lähtöhalujamme. Minulle kuitenkin matkan päätarkoitus oli seikkailla ja nähdä maailmaa. Seikkailuja sain kokea paljon Kanadassa ja Yhdysvalloissa, hän jatkaa.

Syyskuussa 1913 Vakkari ja Huovila hankkivat nimismieheltä passit, joiden avulla he pääsivät matkaan. Nuoret miehet menivät Hankoniemen rantaan, jossa oli jo iso joukko ihmisiä nyytteineen ja matkatarvoinen odottamassa laivan tuloa.

– Odottelimme Hangon satamassa laivaa, joka kuljetti matkustajia ja siirtolaisia Englantiin. Niin mekin Einarin kanssa nousimme laivaan, Vakkari kertoo.

– Saavuimme aikanaan Liverpooliin, jossa meitä kestittiin kuin ”piispaa pappilassa”. Majoituimme viikon ajaksi siirtolaishotelliin, jossa meille tarjottiin

myös hyvää ruokaa, hän jatkaa.

Odottelu johtui valtamerialusten aika-tilausta, koska ne kulkivat Atlantin yli harvakseltaan siihen aikaan.

– Kun lähdön hetki tuli, nousimme junaan, joka vei meidät Southamptoniin. Siellä nousimme suureen valtamerilaivaan, jossa meidät majoitettiin neljän hengen hyttiin. Niin lähdimme loppukiekkien saattamana kohti pitkän matkan päässä olevaa Kanadaa, Vakkari jatkaa.

Suurin osa meritaudissa

Laivamatka oli aika-ajoin myrskyinen ja välillä oli tyynempää.

– Kun myrsky oli päällä, ei laivan ruokasalissa ruoka-aikoina ollut kuin minä ja muutama muu matkustaja. Loput kärsivät meritaudista. Minuun laivan heiluminen ei vaikuttanut mitenkään, Vakkari muistelee panneensa merkille.

Matkakaveri **Einarikin** sairastui meritauteihin. Hän makasi hytissä koko matkan ajan ja ajoittain Vakkari pelkäsi miehen

menehtyvän jo menomatalla.

– Toin hänelle ruokasalista ruokaa, ettei hän olisi kuollut nälkään. Kun maata alkoi näkyä horisontissa, Einarikin piristyi ja terveydentila alkoi kohentua. Noustuamme maihin hän oli jo toipunut taudistaan, Vakkari kertoo.

Ratatöihin lapion kanssa

Satamassa kaverukset nousivat junaan, jonka matka kesti useita vuorokausia. Heillä oli liput Kanadan toisella puolella sijaitsevaan Albertan osavaltioon ja Edmontonin kaupunkiin.

– Siellä tapasimme muita suomalaisia, joiden kanssa aloimme valmistella lähtöä radanrakennustöihin. Työntekijöitä oli melkein kaikista Euroopan maista, Vakkari kertoo.

Liikkalalaiset pääsivät heti töihin ratatyömaalle. Tuolloin ei ollut mitään koneita.

– Lapiolla kaivoimme milloin savea, milloin hiekkaa. Näin pääsimme työn alkuun ja samalla tutustuimme maan tavoille. Kaikki ylimääräiset rahat palkasta säästimme velaksi ottamiemme matkarahojen varten. Kun saimme rahat kasaan, lähetimme ne koti-Suomeen, Vakkari jatkaa.

Rautatietä rakennettiin samanaikaisesti idästä ja lännestä. Kiskot yhtyivät jossakin matkan varrella yhdeksi Kanadan halki kulkeväksi rautatieksi.

– Radan valmistumisen jälkeen majailimme viikkokaupalla läheisessä kaupungissa odottelemassa Vancouveriin menevän ratatyön aloittamista. Pääsimme urakkamiesten porukkaan päivämiehiksi, joten palkka oli paljon parempi kuin edellisestä työstä maksettu, Vakkari kertoo.

Työmaat vaihtuvat

Työ vei kaverukset kaupungista toiseen, kylästä kylään sekä työporukat ja -tehtävät vaihtuivat toisiin.

– Vuodet kuluivat ja työ erotti minut Einarista. Hän joutui eri porukkaan kuin minä, vaikka emme olisi halunneet. Tämän jälkeen en enää nähnyt Einarista, mutta myöhemmin sain tietää hänen kuolleen vuonna 1941, Vakkari haikeana muistelee.

Vakkarilla oli aikomus olla Kanadasa töissä vain noin kaksi vuotta, mutta maailman tilanne ei sallinut hänen palata kotiin. Matka valtamerillä oli vaarallista, kun ensimmäinen maailmansota riehui Euroopassa.

– Sotien hälvennyttyä vietin Kanadan metsäkämpillä vielä vuosia. Tein metsätöitä, joihin olin tottunut jo kotimaassa.

Koti-ikävä veti Suomeen

Viimeisenä keväänä, kun Toivo Vakkari oli saanut tilin talven töistä, hänelle tuli

mieleen, että Kanadassa liikkalalaiselle ei ollut mitään pysyvää tarjolla. Ja koti-ikäväkin vaivasi.

– Niinpä päätin lähteä koti-Suomeen. Sikäläisestä konsulinvirastosta sain passin. Minua velvoitettiin kotiin palattuani lähettämään papintodistus Kanadaan, jonka jälkeen olisin vapaa asumaan kotimaassani.

– Tultuani Suomeen poikkesin kotimatalla Inkeröissä, jossa sisareni **Vilhelmiina** perheineen asui. Sisareni tunsu minut heti, mutta hänen miehensä ei aluksi tunnistanut minua, Vakkari kertoo paluustaan.

Kotiin Vakkari tuli **Metsärannan Vih-torin** hevosen kärryissä. Hän tapasi heti pihalla isänsä ja veljensä sekä kotona asuneet siskonsa.

Kotitalon työt jaettiin

Vakkari jäi asumaan ja viljelemään kotitilaansa yhdessä veljiensä **Oton** ja **Väinön** sekä sisarensa **Lempin** kanssa. Työt jaettiin niin, että Toivo ja Lempi hoitivat lehmien lypsyt, Väinö innokkaana ravimiehenä hevoset sekä Otolle jäivät kanat, siat ja lampaat.

Jokapäiväisten töiden lisäksi sisarukset tekivät yhdessä pelto- ja metsätyöt sekä muut tilanhoitoon liittyvät tehtävät. Lempi talon emäntänä hoiti ruuanlaiton ja muut taloustyöt.

Talvisodan jälkeen talon yläkertaan muutti Säkijärveltä kotoisin ollut **Jal-mari ”Jallu” Paavilainen** sokean isänsä kanssa. Paavilainen oli töissä Haminassa Osuuskauppa Ympyrän halkolaanilla, mutta osallistui kesäisin heinätöihin veljesten pelloilla.

Zetorilla kylille ja kirkkoon

Vuonna 1954 Vakkarin tilalle hankittiin Zetor-merkin traktori ja Toivosta tuli innokas traktorimies.

– Alussa traktorin käsittelyssä oli vaikeuksia. Varsinkin peruuttaminen peräkärryjen kanssa oli melkein ylivoimainen tehtävä. Ahdinkoa lisäsi veljeni pilkka ja nauru, Vakkari muistelee.

Hän oli tuttu näky liikkueessaan Zetorilla kylänraiteilla, maanteilla ja jopa Kotkassa asti kyläreissuilla. Joka sunnuntai miehen nähtiin suuntaavan traktorinsa kirkolle päin.

Toivo Vakkari kuoli vuonna 1991 vain kuukautta ennen kuin hän olisi täyttänyt 100 vuotta.

Artikkeli perustuu Toivo Vakkarin kertomukseen, jonka Antero Vakkari on kirjoittanut muistiin.

Pituutta hyppäämässä. Kuvassa Toivo Vakkari katselee kilpailutove-rinsa suoritusta.

Hyvässä kunnossa. Rautateillä ja metsätöissä Kanadan saloilla Toivo Vakkarin keho pysyi kunnossa.

Pohjoissaaresta löytyy trooppista ilmastoa palmuineen, vihreine maisemineen ja tulivuorineen.

IIDA-LIISA PARONEN (taulu I 1483), teksti ja kuvat

IKIMUISTOINENHYPPYTUNTEMATTOMAAN

Vuosi kului englantia opiskellen Uudessa-Seelannissa

Paljon lampaita, kauniita maisemia ja ”Taru Sormusten Herrasta”. Puhuvathan he englantia? Siinä kaikki, mitä tiesin ennestään Uudesta-Seelannista. Kuinka paljon enemmän tiedän ja ymmärränköän nyt, kun oma vaihto-oppilasvuoteni siellä on ohi.

Lähteminen 17-vuotiaana yksin vieraseen maahan vuodeksi ilman mitään tuttua ja turvallista ei innostaisi kaikkia, mutta minulle se oli ollut unelma jo pitkään. Halusin oppia puhumaan englantia sujuvasti sekä näyttää itselleni, että selviäisin.

Pääsin tutustumaan maahan läheisesti asumalla paikallisessa perheessä ja käymällä koulua sikäläisten nuorten kanssa. Toisin kuin suurin osa meistä ”suomalaisvaihtareista”, minut sijoitettiin miljoona-kaupunki Aucklandin ympäristöön.

Buddhalaisia sääntöjä alkuun

Ensimmäinen perheeni oli sri lankalainen, joten minulla oli kaksi kulttuuria sopeuduttavaksi. Perheeseen kuuluivat vanhempien ja kolmen sisarukseni lisäksi isovanhemmat.

Neljä ensimmäistä kuukautta menivät tiukkojen sääntöjen vallitessa ja buddhalaisiin tapoihin tutustuen. Ei ollut poikkeuksellista sijoittua aasialaiseen perheeseen, sillä väestö maassa on hyvin kirjavaa ja etenkin aasialaisia on paljon.

Perhe ei ollut kuitenkaan minulle se paras mahdollinen, joten muutin koulukaverini sekä tämän isän ja veljen luokse loppuvuodeksi. Tällä kertaa perhe oli aitoja kiwejä, kuten uusiseelantilaiset tapaavat kutsua itseään, ja joiden ruokavalio koostui

pikaruuasta ja illat sujuivat telkkarin edessä teekupponen kädessä.

Olen kiitollinen, että sain tutustua kahden erilaiseen perheeseen, mutta ymmärsin nyt vanhan sanonnan ”oma koti kullan kallis” paremmin kuin koskaan ennen.

Yhtenäiset kouluasut ja tiukat säännöt

Arkipäivät vilahtivat koulussa muiden ikäisteni nuorten kanssa. Koulu oli hyvin erilainen kuin lukioni Suomessa. Oppilaita oli noin 3 000 ja kaikki näyttivät samoilta koulupuvuissaan.

Säännöt olivat paljon tiukemmat kuin mihin olin tottunut, eikä esimerkiksi meikkiä tai koruja saanut käyttää ja hiukset oli pidettävä kiinni. Päivittäin täytyi ottaa

omat eväät kotoa mukaan. Suomalaista kouluruokaa tulikin ikävä hyvin äkkiä.

Uusiseelantilaisissa kouluissa on jenkityyliin paljon erilaisia aktiviteetteja varsinaisten tuntien jälkeen. Löytyi niin kulttuuriryhmiä, vuosikirjan tekoa ja näyttelmäkerhoa sekä ennen kaikkea erilaisia urheilujoukkueita.

Itse pelasin jalkapalloa ja kuuluiin yleisurheilujoukkueeseen. Harrastuksissa tutustui hyvin uusiin ihmisiin, mutta parhaimmat ystäväni olivat muita vaihtopilaita. En siis saanut uusia ystäviä ainoastaan Uudesta-Seelannista vaan myös kaikkialta ympäri maailmaa.

Vaihteleva luonto ja kaksi erilaista saarta

Vuoden aikana matkustelin paljon maan sisällä. Halusin nähdä niin paljon kuin mahdollista ja ”vaihtarille” se oli helppoa. Järjestöni AFS järjesti monia retkiä, joten näin lähes joka kolkkan Uudesta-Seelannista.

Maassa on paljon nähtävää, sillä luonto on niin vaihtelevaa. Pohjoissaari on trooppisempi kuin eteläsaari: sieltä löytyy palmuja, vihreitä maisemia, tulivuoria ja kuumia lähteitä. Eteläsaari on pohjoista kylmempi vuonoineen ja lumipeitteisine vuoristoineen. Saaret ovat hyvin erilaisia, mutta molemmat uskomattomia omalla tavallaan.

Uusi-Seelanti tunnetaan paitsi luonnotaan, myös extreme-urheilun ja ulkoilun luvattuna maana. Kuka ikinä maahan matkaakaan, ei voi jättää hyppäämättä benjihyppyä, melomatta turkoosin värisissä vesissä, vaeltamatta, surffaamatta tai kalliokiipeilemättä. Itse tein kaikki edellä mainitut ja monia muita asioita, joita en ikinä olisi tehnyt koto-Suomessa.

Vuosi Uudessa-Seelannissa ei ollut helppo, mutta kuka haluaisikaan mennä siitä, mistä aita on matalin. Koin uskomattomia asioita ja opin paljon niin itsestäni kuin suomalaisesta kulttuuristakin. Se oli hyppy tuntemattomaan, mikä kannatti niin hyvässä kuin pahassa. Vuodesta tuli ikimuistoinen.

Kirjoittaja on vuonna 1991 syntynyt lukiolainen Lappeenrannasta. Hän oli Uudessa-Seelannissa vaihto-oppilaana viime vuonna.

Uuden-Seelannin luonto on kirjoittajan mielestä hyvin vaihtelevaa. Kuva Coromandel-nimisestä paikasta.

Uuden-Seelannin eteläsaari on pohjoista kylmempi vuonoineen ja vuoristoineen, jotka lumen peittämiä.

Uskollinen kotiseuralle. Maalivahti Sakari Lindfors on edustanut Suomessa aina Helsingin IFK:ta.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11 020), teksti ja kuvat

SAKARI LINDFORS ON HIFK:N MIES

Työ jääkiekon parissa vaatii intohimoa

Helsingin jäähallin katossa roikkuu kahdeksan punaista pelipaitaa. Yhdessä niistä on numero 35. Se on jääkiekkomaalivahti **Sakari "Sakke" Lindforsin** (taulu 10 345) pelinumero.

Helsingin IFK on jäädyttänyt numeron eli edustusjoukkueessa ei nyt, eikä tulevaisuudessa kukaan käytä Lindforsin numeroa. Se on seuran tunnus peliajalle, joka on jättänyt merkittävän jälkensä jääkiekkohistoriaan.

Lindfors tunnustaa olevansa HIFK:n mies. Pääsarjatasolla Suomessa hän ei ole edustanut mitään muuta joukkuetta kuin Helsingin IFK:ta.

Pelaajauran jälkeen alkoi työura, sekin samaisessa seurassa. Nyt tehtävänä on edustusjoukkueen maalivahtivalmennus ja joukkueenjohtaminen. Lindfors valmentaa täten erityisesti maalivahteja, mutta on mukana myös valmennustiimissä.

Aikataulutusta ja haastatteluita

Ison osan päivästä lohkaisee joukkueen johtaminen. Se on pitkälti juoksevien asioiden hoitamista esimerkiksi joukkueen ja seuran välillä.

– Aikatauluttamista, bussien hommaamista, haastattelujen järjestämistä ja asuntojen hommaamista pojille, Sakari Lindfors luettelee työtään.

Työskentely urheiluseurassa vaatii aika paljon intohimoa lajia kohtaan. Lindfors myöntää työviikon helposti venyvän 60–70-tuntisiksi.

Haastattelupäivän aamuna työ hallilla alkoi kello 7.15 valmentajien palaverilla, jatkuen pelaajapalaverilla ja harjoituksilla. Illalla kello 18.30 alkoi kotiottelu Ilvestä vastaan (voitto luvuin 6-1).

Kotona Lindfors arvelee olevansa noin kello 22.30. Seuraavana päivänä oli lähtö Raumalle, jossa yöpyminen hotellissa ja

paluu seuraavana päivänä pelin jälkeen yöllä.

Kotona on tähän hyvin sopeuduttu.

– Vaimo on tiennyt, mihin on ryhtynyt, Lindfors hymähtää peruskysymystä kotiväen suhtautumisesta työaikoihin.

Pelikaudella viikonloput ovat lähes kaikki varattuja. Varsinaisiin lomiin ja vapaisiin on aikaa vasta kesällä.

Monen mitalin mies

Lindfors on urallaan pelannut 111 A-maaottelua, käynyt neljät MM-kisat ja yhdet olympialaiset. Mitaleita on MM-tasolla hopea ja pronssi, lisäksi Lindfors oli mukana Suomen ensimmäisessä mitalijoukkueessa Calgaryn olympialaisissa vuonna 1988.

SM-liigasta on yksi kulta, hopea ja pronssi ja 670 ottelua. Suomen jääkiek-

komuseo on myöntänyt Lindforsille Jääkiekkoleijona-arvonimen, joita Suomessa on jaettu 201:lle henkilölle.

Espoossa asuvalla Lindforsilla on vaimo **Nina** ja kolme lasta: **Santeri**, **Jesper** ja **Eliisa**. Pojat pelaavat muun muassa salibandyä ja Eliisa pelaa tennistä.

Kotimaan uran lisäksi Lindfors on pelannut Italiassa, Itävallassa ja Ruotsissa, jotka olivat niin jääkiekkoilullisesti kuin kulttuurisestikin hyvin erilaisia maita.

– Italiassa seura oli varsinainen muokailislegioona, kun pelaajia oli useasta eri maasta. Kannattajat olivat suomalaisiin verrattuna huomattavasti fanaattisempia ja kovaäänisempiä.

– Italiassa ehdin opiskella italiaakin sen verran, että ruoka- ja päivittäiset asiat sain hoidettua italian kielellä. Itävallassa ehdin pelata vain neljä kuukautta, kun seura teki konkurssin.

– Färjestadissa loukkaannuin pahasti ja kausi jäi kesken, mutta kokemuksena se oli loistava. **Håkan Loobin** ja sen aikaisen Färjestadin valmentajan kanssa soitellaan edelleen, Lindfors kertoo.

Paineensietokykyä tarvitaan

Jo pelaajauran aikana Lindfors piti maalivahtikouluja yhdessä **Jari Kaarelan** kanssa. Uran jälkeen Lindfors jatkoi edelleen HIFK:ssa, siirtyen kaukalosta kaukalon reunalle.

Maalivahdin tärkeimmäksi ominaisuudeksi Lindfors toteaa paineensietokyvyn, sillä tekninen taitavuus ei pelkästään riitä, jos ei hermo kestä.

– Maalivahdin virheet näkyvät heti ja palaute katsomostakin voi olla sen mukainen. Lisäksi medialla on iso rooli: jääkiekkoa seurataan paljon ja pelaajien ominaisuuksia arvostellaan niin kentällä kuin yksityiselämässäänkin.

– Jokaisen ammattipelaajan pitää laittaa itsensä sataprosenttisesti likoon joka pelissä. Muuten saattaa keväällä loppua työt ja myös toimeentulo.

Vaikka pelaajat saavatkin hyvää palkkaa, ei varsinaisille superpalkoille pääse kuin muutama. Onneksi on nykyään rahastot, jonne pelaajat voivat siirtää osan tuloistaan myöhempää käyttöä varten.

– Olen yrittänyt kehottaa nuoria ostamaan vaikka asunnon, niin jää ainakin jotain peliuran jälkeen.

Sakari Lindfors on toiminut myös Helsingin IFK:n väliaikaisena päävalmentajana kaudella 2006. Lindfors ei kiistä, etteikö nykytehtävää vastuullisempi pesti kiinnostaisi.

Tehtävän luoma paine ei häntä arveluta. Työskentely ihmisten kanssa on muutenkin hänen mieleensä, eivät niinkään ne toimistohommat.

– Ja kysymykset oikeiden töiden vuorosta ovat nekin jo loppuneet.

Jääkiekkoilevat Mänttärarit

Sakari Lindforsin lisäksi jääkiekossa menestyneitä mänttäriläisiä jääkiekkoilijoita ovat toimituksen tietojen mukaan ainakin **Kari Laitinen** (taulu 10 334), joka on myös Lindforsin pikkuserkku.

Laitinen oli myös mukana Suomen ensimmäisen arvokisamitalin voittaneessa joukkueessa vuonna 1988. Laitinen pelasi yli 300 liigaottelua Jokereiden ja HIFK:n riveissä, SM-liigan All Starsiin hänet valittiin kaudella 1987–88. A-maaotteluita hänellä on 78. Laitinen pelasi myös kaksi kautta Ranskassa.

Kiekkoilija **Peter Ahola** (taulu 4784) tunnetaan nykyisin paremmin MTV3:n jääkiekkoasiantuntijana. Ahola pelasi kotimaassa yli 300 ottelua Kiekko-Espoon, TPS:n, HIFK:n ja Espoo Bluesin riveissä.

NHL:ssä Aholan seurat olivat Los Angeles Kings, Pittsburgh Penguins, Calgary Flames ja San Jose Sharks. Lisäksi Ahola pelasi kaksi kautta Ruotsissa.

Palkintosadetta. Suutarin perheellä on paljon palkintoja suunnistuksesta.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11 020), teksti ja kuvat

SUUTARIT EIVÄT EKSY METSÄÄN

Suunnistus on koko perheen harrastus

Kuusihenkisellä Suutarin (taulu 2954) perheellä on yhteinen juttu. Se on suunnistus. Sen piirissä vietetään vapaa-aika harjoittelun ja kilpailujen merkeissä.

Kouvolaan Kaukasuolla on loistavat harjoitusmaat moneen eri lajiin – ja jos ei muuta niin ainakin kuntoiluun. Hiihtoladut kulkevat vierestä, lenkkipolkua löytyy joka lähtöön, metsää sen verran, että pääsee harjoittelemaan ja loput on kiinni mielikuvituksesta.

Luomutilallisilla **Vuokko** ja **Tero Suutarilla** on neljä lasta: **Säde** (18), **Mirka** (16), **Tuuli** (13) ja **Markus** (10). Heistä jokainen on jo ehtinyt myös kilpailemaan.

– Mirka taisi olla nuorin, jonka piti päästä kilpailemaan jo viisivuotiaana. Sarja oli

10-vuotiaiden, mutta ei se Mirkaa haitannut, äiti Vuokko Suutari nauraa.

Suutarit keuhvat suunnistusta lajiksi, jota voi harrastaa missä tahansa iässä ja päästä jopa kilpailemaan samaan kisaan, jossa huiputkin kisaavat.

– Suunnistus on paljon mielenkiintoisempaa kuin esimerkiksi pelkkä juoksu, Säde Suutari kehuu.

Suunnistuksessa ratkaisee niin fyysinen kunto kuin kartan- ja maastonlukutaito.

Isä Tero toteaa, että huippusuunnistajien taidot ovat niin tasaiset, että fysiikalla on ratkaiseva merkitys.

– Parin-kolmen sekunnin vilkaisulla huippusuunnistaja osaa lukea paikkansa kartalla ja samalla myös näkee ympäröivän

maaston. Tavallisemmalla suunnistajalla taidot kulkevat enemmän käsi kädessä. Huonokuntoinen ei jaksa liikkua metsässä ja huono suunnistaja juoksee vain, eikä löydä mitään.

Suunnistusta pöydän ääressä

Suunnistus ja siihen liittyvä liikunta on Suutareille lähes tulkoon päivittäistä. Haastattelupäivänä Suutarit olivat juuri tulleet hiihtämästä, vaikka pakkasta oli lähes - 20 astetta.

Juoksukuntoa mittaavassa Cooperin testissä nuorimmainen Markus juoksi yli 2 200 metriä. Tuuli juoksi 2 720 metriä voittamalla äidin. Vanhemmilla tytöillä

saattavat aiheuttaa myös yllättävät esteet: vadelmapuskat ja mustikkamättäät!

Oma perhejoukkue Jukolan viestiin

Kesän yhteisiä suunnistustapahtumia Suutareilla ovat rastiviikot ja Jukolan viesti.

– Edellisen kerran rastiviikoilla oltiin vuonna 2008 ja nyt ensi kesänä on tarkoitus mennä Ruokolahdelle, jossa Säde opiskelee lapsi- ja perhetyönohjaajaksi.

Jukolan viestissä Suutarit olivat perheenä paikalla jo ennen kuin esikoinen Säde osasi kävellä. Nyt Säteellä on jo Jukolan Viesti juostuna, kuten myös Mirkalla, kun ikäraja 15 vuotta tuli täyteen.

Haaveena olisi saada Jukolaan perhejoukkue, joka voisi toteutua, kun Tuuli täyttää 15 vuotta kahden vuoden kuluttua.

Säteellä on äitinsä Vuokon tavoin jo kokemusta SM-tasolta. Säteelle tuli viestistä viides sija, tavoite on päästä jatkossa mitaleille. Suutarit ovat myös itse aktiivisesti mukana suunnistustapahtumien ja -valmennuksen järjestämisessä sekä ratamestareina.

Elektroniikka on tuonut myös lisäväriä suunnistukseen. Etenkin katsojien on mukavampi seurata lajia, kun katsomosta tai televisiosta näkee suunnistajien liikkeit maastossa.

Myös hiihtosuunnistus kiehtoisi Suutareita, mutta viime vuosien vähälumiset talvet ovat karsineet kisat pois Etelä-Suomesta.

– Se on paljon mielenkiintoisempaa kuin hiihto. Hiihtämisen lisäksi pitää samalla ajatella. Metsässä voi tulla vastaan mitä vaan: puita, muita hiihtäjiä tai pahoja mäkisiä, tytöt keuhuvat.

Suunnistuksesta on hyötyä myös käytännön elämässä. Maastoa oppii tarkkailemaan ihan luonnostaan, reitin muistaa liikenteessäkin paremmin. Eikä sinne metsäänkään eksy, kun muistaa reitin takaisin.

Suutarin perheen aktiivisuus ei lopu pelkkään urheiluun. Kaikki ovat mukana aktiivisesti seurakunnan toiminnassa ja tytöt ovat mukana seurakunnan tanssiryhmä Ilon hiutaleissa.

Pianonsoittoa harrastaa Tuuli, Säde taas laulua. Markus on taitava käsistään ja rakentelee puusta kuorma-autoja, pui-mureita ja nyt työn alla on maja. Tuuli ja Mirka ajelevat yksipyöräisellä.

Luomutuotteista tulee leipä

Suutareilla on luomutila Kaukasuon kylässä, nykyisessä Kouvolassa. Kotieläi-

miä ei enää ole, tila on puhtaasti viljatilalla. Pääartikkelina on vehnä, mutta tila kasvattaa myös härkäpapua, kauraa, ruista, spelttivehneä ja hernetta. Tuotteet menevät pääsääntöisesti myllyille, härkäpapu taas luomukarjatilaille valkuaisrehuksi.

Suutarit uskovat luomun voimaan, vaikka se ei ole Suomessa saanut vielä vahvaa jalansijaa.

– Luomutuotteiden käyttö on ollut esimerkiksi USA:ssa kovassa kasvussa. Suomeenkin tuodaan paljon tuontiluumutavaraa, muun muassa hedelmiä, Tero Suutari toteaa.

Tulevaisuuden suurimman haasteen Suutarit pohtivat olevan geenimuunnelluissa tuotteissa.

– Esimerkiksi rypsin siitepöly voi levitä kymmenien kilometrien päähän. Jos se leviää luomutilan pelloille, ei tuote enää ole luomua. Geenimuunneltujen kasvien ja muiden kasvien viljelyalueiden väliin kaavailaan täällä kolmen metrin väliä. Eipä se paljoa auta, Tero Suutari ihmettelee.

Muutenkin geenimuunnelluiden kasvien leviäminen hieman arveluttaa Suutareita.

– Tarkoituksena on hyvä, mutta keneläkään ei ole varmaa tietoa niiden vaikutuksesta luontoon. Esimerkiksi joiltain alueilta ovat mehiläiset hävinneet, samoin geneeiltaan vahvat kasvit saattavat levitä luonnossa tuhoten muut kasvit.

Peppi Pitkätossu. Tuuli Suutari harrastaa yksipyöräisellä ajaja.

3 000 metriä on jo rikottu. Tuuli ja Säde olivat tänä talvena myös maakuntaviestissä hiihtämässä Anjalan Liiton joukkueissa.

Suunnistusseura Sippurastilla on nyt perustettu oma valmennusrinki, jossa Suutarin työt ovat mukana. Harjoituksia on viikoittain, mutta harjoittelu ei vaadi aina maastoa, vaan sitä voi tehdä myös pöydän ääressä.

– Kartan saa kilpailutilanteessa vasta lähtöhetkellä. Reitinvalintoja harjoitellaan usein pöydän ääressä puntaroiden eri vaihtoehtoja menemättä ollenkaan metsään. Jälkipuinnissa voi taas vertailla väliaikoja muiden kanssa ja katsoa mikä reitti olisi ollut paras, Suutarit neuvovat.

Nuorten harjoittelussa voidaan kartan- ja maastonlukutaitoa tehostaa esimerkiksi piirtämällä sivuprofiileja mäistä ja kumpareista.

Lähiseudun parhaat suunnistusmaastot löytyvät Sippolasta. Niissä on haastavuutta, maasto on mielenkiintoista kumpareineen ja notkoineen. Hyvän haastavuuden tuo, kun on paljon samanlaisia notkoja tai kumpareita vierekkäin, näin paikannus kartalla on vaikeampaa. Hidastusta maastossa

Kolme polvea Kuljetusliike Arposalo Oy on 62-vuotias perheyritys, jossa on mukana monta sukupolvea. Kuvassa Saku, Vesa ja Kauko Arposalo sekä Sari Arposalon pojat Rasmus ja Roope.

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020), teksti ja kuva

YRITTÄJÄ SATSAA LUOTETTAVUUTEEN

Kauko Arposalo: "Paperiteollisuuden vaikeat vuodet näkyvät ajojen vähentymisenä"

Jos yritys on perustettu vuonna 1948 ja on iältään jo 62 vuotta vanha, on se ehtinyt käymään läpi monta hyvää ja myös vaikeaa hetkeä.

Kouvola Myllykoskelta toimiva Kuljetusliike Arposalo Oy poki viime vuoden Anjalankosken yrittäjäpalkinnon pitkäjänteisestä työstään. Kuljetusliike on 26 työntekijän perheyritys, jolla on yhdeksän autoa. Niistä seitsemän ajaa Myllykoski Paper Oy:n paperia.

Yrityksen perusti **Viljami Spännäri** (myöhemmin Arposalo, taulu 4087). Nyt hallituksen puheenjohtajana on Kauko Arposalo (taulu 4091) ja toimitusjohtajana Kaukon poika Vesa Arposalo (taulu 4091).

Perheen neljästä lapsesta yrityksessä on kolme. Nuorimmainenkin on astumassa mukaan valmistuttuaan keväällä.

– Kai se luotettavuus on, **Kauko Arposalo** pohtii vaatimattomana yrityksen pitkän iän ja menestyksen salaisuutta.

Paperitehtaiden lomautukset tuntuvat

Paperiteollisuuden vaikeat vuodet ovat toki näkyneet Arposalojenkin toiminnassa. Tehtaiden lomautusten aikana ajoja on ollut vähemmän. Tänä aikana Arposaloilla on pyritty pitämään lomia ja pekkasia.

– Ajot ovat kaikki kotimaan ajoja. Iso osa ajoista suuntautuu kirjapainoihin ja satamiin. Autot kulkevat yötä päivää, kun satamiin ympäri Suomea voi ajaa tavaraa taukoamatta.

Kuljetusala on ollut kovassa myllyryksessä. Kauko Arposalo toteaa, että paljon on hävinnyt yhden miehen kuljetusyhtiötä.

– Autoissa on lisää tekniikkaa, ajopiiriturrit valvovat autoa ja etenkin kuljettajaa. Lyhyessä ajossa taukoja on helppo pitää, mutta pidemmissä ajoissa matkaan käytetty aika on pidentynyt huomattavasti, kun vuorokautinen ajoaika saa olla enää yhdeksän tuntia.

Valvonta on toki usein hyödyksikin.

– Esimerkiksi kuorman kiinnityksiin alettiin kiinnittää paljon enemmän huomiota Konginkankaan onnettomuuden jälkeen, Arposalo kiittelee.

Lavojen kaventaminen puhuttaa alalla toimivia

Aina kaikki viranomaisten päätökset eivät tunnu ihan järkeviltä. Esimerkiksi EU:n päätös lavojen kaventamisesta puhutti paljon kuljetusalaa.

– Viidellä sentillä kavennettiin lavoja. 30 000–40 000 euron lavoihin tehtiin 20 000 euron remontti. Olisihan asia korjaantunut luontaisellakin poistumalla, Arposalo pohtii.

Kuskeista oli nousukaudella valtakunnallisesti kova pula.

– Nyt lama on korjannut tilannetta, työntekijöiden vaihtuvuus on pienentynyt ja työnpaikan kyselijöitä on säännöllisesti, Kauko Arposalo jatkaa.

Arposaloilla on tilanne kuitenkin pysynyt koko ajan hyvänä. Pisimmät työsuhteet ovat tällä hetkellä noin 15 vuotta.

SUVUN VANHIN ON 101-VUOTIAS LAULAVA TENORI

Tietävästi Mänttärin suvun tämän hetken vanhin jäsen on jyväskyläläinen **Vilho Kekkonen** (taulu 12 644). Hän on syntynyt Karttulassa 21.2.1909 ja täyttänyt siis jo 101 vuotta.

Kekkonen avioitui Sällin sukuhaaraan kuuluvan **Katri Juhontytär Kauhasen** (taulu 12644) kanssa vuonna 1944. Puoliso kuoli vuonna 1992.

Sukukirjan mukaan Vilho Kekkonen on director cantus, mutta on myös tunnettu laulaja ja säveltäjä. Hän on maailman vanhin edelleen esiintyvä tenori, joka mainitaan muun muassa Guinnessin ennätystenkirjassa.

Lisäksi hänellä on ollut lukuisia myöhemmin menestyneitä oppilaita musiikin alalla.

Elämäkerran ”Maailman vanhin esiintyvä tenori Vilho Kekkonen – Ensimmäiset 100 vuotta” on kirjoittanut **Aki Hietala**. Hän on myös julkaissut saman nimisen cd-levyn, jossa on Kekkonen musiikki-esityksiä.

Vilho Kekkonen elää ja toimii Jyväskylässä, jossa hän on tehnyt pisimmän työuransa Taulumäen kirkossa. Kirkkomusiikki on ollut lähinnä miehen sydäntä.

Kekkonen toiminut musiikin hyväksi hyvin monipuolisesti. Jyväskylässä järjestetään kolmen vuoden välein hänen nimeään kantava kansainvälinen laulukilpailu.

JORMA MÄNTTÄRI, teksti

Vilho Kekkonen elämästä kertova kirjaa ja cd-levyä on saatavissa Aki Hietalan kautta puhelimitse numerosta 040 727 4778.

Laulava tenori. Jyväskyläläinen director cantus Vilho Kekkonen on tietävästi Mänttärin suvun vanhin jäsen. Mies on täyttänyt 101 vuotta. Kuva musiikillisesta 100-vuotisjuhlasta.

IN MEMORIAM

Bertha Villikka

Juhani Villikka

BERTHA VILLIKKA JUHANI VILLIKKA

Viime vuoden maaliskuun 11. päivänä kuoli suvun vanhin **Bertha Elin Villikka o.s. Kivinen** (taulu 623) 101-vuotiaana. Hänet siunattiin koti-pitäjässään litin kirkossa ja saatettiin puolisonsa **Eino Werner Villikan** viereen Lahden Radiomäen hautausmaahan.

Muutamia viikkoja ennen Berthan poismenoa keskustelin hänen poikansa **Juhani Villikan** (taulu 624) kanssa mahdollisesta äidin haastattelusta Niinipuu-lehteä varten.

Samalla meillä sukeutui mielenkiintoinen ja pitkä keskustelu yleensäkin sukuasioista ja Juhani vastaus oli myönteinen. Hän kertoi tehneensä kirjoituksen isän ja äidin elämästä, mutta antaisi sen vasta äidin kuoleman jälkeen julkaistavaksi.

Tilanne muuttuikin odottamatta, kun Juhani Villikka menehtyi äkilliseen sairaskohtaukseen 77-vuotiaana vain viikkoa ennen äitinsä kuolemaa. Tieto kuolemantapauksista tuli Juhani pojalta **Juhalta**.

Juhani Villikka muisteli äitiään Bertha Villikkaa

– Äitini tutustui isääni 1920-luvun lopulla, kun Imatran voimalinjaa rakennettiin. Rakennusväki asui Kivisellä litin Sääksjärvellä. Tuttavuus jatkui ja vanhempani menivät vihille 5.7.1930, Juhani Villikka kirjoittaa.

Perheen isän valmistuttua Helsingin Teollisuuskoulun Kulkulaitososaston tie- ja vesirakennuslinjalta vuonna 1931, nuoripari siirtyi Pohjois-Karjalaan, jossa Eino Villikan ensimmäinen työpaikka oli Kolin tietyömaa.

Koliita Eino ja Bertha Villikka muuttivat Liperin Onkisalmelle, josta perhe muutti Joensuuun. Talvisodan jälkeen oli edessä muutto litin Sääksjärvelle ja sieltä syksyllä 1945 Lahteen. Eino Villikka nimitettiin tammikuussa 1946 tie- ja vesirakennushallinnon nuoremman rakennusmestarin virkaan. Hän kuoli kesällä 1946.

Perheen vanhimman pojan Juhani valmistuttua Teknillisestä Korkeakoulusta, Villikat (Bertha-äiti ja pikkuveli **Mikko**) muuttivat Outokumpuun, Ylöjärvelle, Tampereelle ja Kotalahteen sekä Lappeenrantaan.

Vuonna 1970 Bertha Villikka muutti litin Kausalaan. Hän asui litin terveyskeskuksessa vuodesta 2004 aina kuolemaansa asti.

JORMA MÄNTTÄRI

AARRE MÄNTTÄRI

Sukuyhdistyksen pitkäaikainen aktiivi, kelloseppämestari **Aarre Mänttari** (taulu 7538) kuoli 16. syyskuuta 2009 äkilliseen sairauskohtaukseen kotonaan Jyväskylässä.

Aarre Mänttari oli Sippolan Liikkalan kylän poikia. Hänen isänsä oli Ojalan **Toivo Mänttari** ja isoisa **Juhan Antti**. Aarren äiti **Maria o.s. Jauhiainen** puolestaan oli kotoisin Jyväskylän maalaiskunnan Haapaniemestä, josta hän muutti Kymiin vuonna 1907.

Aarre syntyi 8. maaliskuuta 1922 Kymissä. Ammatin hän hankki itselleen oppisopimuskoulutuksella kelloseppämestari Yrjö Koskisen liikkeessä vuosina 1935-38. Aarre osallistui jatko-oppaan kiväärimiehenä vuosina 1941-44. Kisällityönsä hän sai valmiiksi vuonna 1948 ja mestari-työn vuonna 1956. Aarre Mänttari piti kelloseppäliikettä ensin 1950-luvulla Kotkassa, josta siirtyi 1960-luvulla Keski-Suomeen Lievestuoreelle lähelle äitinsä synnyinsijojä. Eläkevuosiinaan Aarne asusti Jyväskylässä.

Aarre Mänttari kuului vuosien ajan Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskuntaan. Hän oli varsinainen kävelevä sukukirja. Pysyvän jäljen yhdistyksen toimintaan hän jätti suunnitelmalla vanhojen puumerkkien pohjalta suvun yhteiseksi symboliksi sukumerkin, jota sittemmin on käytetty monissa muissakin sukuyhdistyksen tuotteissa. Aarre valmisti itse sukumerkkejä vuoteen 1972 asti.

Aivan viimeisiin elinvuosiinsa asti Aarre oli sekä henkisesti että fyysisesti vireässä kunnossa. Poikavuosiinaan hän oli harrastanut voimistelua saavuttaen nuorten sarjassa TUL:n mestaruudenkin. Vielä 80-vuotispäivillään Hawaijilla Aarre näytti nuoruusvuosien taitojen olevan tallella: käsinseisonta nurmikolla onnistui tyylipuhtaasti.

Aarre Mänttari saatettiin viimeiselle matkalleen 3. lokakuuta 2009.

JARKKO MÄNTTÄRI

Kymenlaaksolainen vaikuttaja. Mänttärin Sukuyhdistyksessä vuosikymmenet vaikuttanut Raija Mänttari on myös yhteiskunnallinen vaikuttaja. Kuka sukujuhlasta 2008, Raijan vieressä poikansa Aki, joka on toiminut mm. johtokunnan puheenjohtajana.

EILA KORJALA, (taulu 8562) teksti
MARKO WAHLSTRÖM, (taulu 1943) kuva

EVAKKO, JOSTA TULI VAIKUTTAJA

Raija Mänttari rakastaa kirjoittamista ja yhteisöllisyyttä

Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunnassa vuosikymmenten ajan vaikuttanut **Raija Mänttari** (taulu 2955) Kouvolan Anjalankoskelta täyttää 80 vuotta ensi heinäkuussa.

Hän oli yhdistyksen puheenjohtajana pitkän ajanjakson vuosina 1976–1980. Sukuyhdistyksen johtokunnassa hän myös teki historiaa olemalla ensimmäinen johtokuntaan valittu naisjäsen.

Raija Mänttärin yksi rakkaimmista harrastuksista on kirjoittaminen – sekä runon että proosan. Lukuisat ovatkin ne näytelmät ja runot, joita hän on kirjoittanut suvun juhliin samalla, kun on ollut mukana juhlien järjestelyissä.

Marttatyön uranuurtajan, **Alma Forsténin** elämästä ja elämäntyöstä Mänttari on kirjoittanut kirjan ”Soivat sireenit”. Hän on myös laatinut monien eri yhdistysten ja järjestöjen historiikkeja ja vuosikertomuksia.

Yksi Raijan tunnetuimmista kirjallisista töistä on varmasti Mänttärin sukulaulun sanoitus. Hän on kirjoittanut erilaisiin tilaisuuksiin ja juhliin kuvaelmia ja näytelmiä, joissa on myös itse näytellyt.

Sukulehti Niinipuun toimituskunnassa Raija Mänttari on ollut ja on edelleen kantavana voimana.

Nuoret mukaan sukutoimintaan

Perinteitä kunnioittavana hän on halunnut erityisesti nuorten sitoutuvan sukuyhdistyksen toimintaan. Hänen toivomuksestaan perustettiin Mänttärin Sukunuoret. Raijan poika **Aki Mänttari** (taulu 2957) toimi sukuyhdistyksen johtokunnassa vuosina 2003–2009.

Yhteisöllisyys ja sitoutuminen ovat Raija Mänttärille tärkeitä, koska ne ovat hänen mukaan avain täysipainoiseen elämään. Hän on ollut perustamassa myös **Jarva-Nikunen**-sukuyhdistystä.

Raija Mänttari on todellinen kymenlaaksolainen vaikuttaja, jonka luottamustoimien lista on pitkä ja kunnioitusta herättävä.

Lautamiesvuodet toivat Mänttärille herastuomarin arvon. Hän on kuulunut Anjalankosken kaupunginvaltuustoon ja -hallitukseen sekä ollut eri lautakuntien jäsenenä ja puheenjohtajana 30 vuoden ajan. Kunnallispoliittisista ansioista hänelle on myönnetty Suomen Kaupunkiliiton kultainen ansiomerkki.

Hän on toiminut myös Anjalankosken seurakuntien yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtajana, Anjalankosken Pohjola-Norden osaston varapuheenjohtajana ja Kymenlaakson Kotiteollisuusyhdistyksen johtokunnan jäsenenä niin kuin myös Yleisradion alueneuvostossa.

Raija Mänttari on ollut Keskustan Anjalankosken kunnallisjärjestön sekä Keskustan valtuustoryhmän puheenjohtaja ja

Keskustapuolueen Kymenlaakson piirin kunnallistoimikunnan jäsen.

Helsingin Lastenlinnan liittovaltuustossa ja MTK:n Sippolan yhdistyksen lomaemäntätoimikunnassa hän vaikutti pitkään. Marttatyö on ollut aina läheistä ja se on antanut monia luottamustehtäviä.

Evakko nauttii omasta kodistaan

Kautta vuosien Raija Mänttari on tunnettu yhteistyökykyisenä ja oikeudenmukaisena vaikuttajana, jonka puoleen on ollut helppo kääntyä.

Puoliso **Aaken** kuoleman jälkeen Raija on asunut kotona Pajulassa yksin ja toivoo voivansa asua vielä pitkään, koska hän nauttii luonnosta, sen suomasta rauhasta ja hiljaisuudesta.

– Pojat perheineen pitävät kyllä huolta ja käyvät katsomassa. Yhdellä pojalla on vapaa-ajan asunto kodin pihapiirissä, hän tuumaa.

Raijan omien sanojen mukaan evakko nauttii kodista, kun on kokenut senkin, mitä kodin menettäminen on.

Harrastuksista tärkeitä ovat edelleen kirjoittaminen, perinteiden siirtäminen seuraaville polville, ystävien tapaaminen sekä veteraanitoiminta, jossa hän vaikuttaa myös hengellisen jaoston puheenjohtajana.

Raija Mänttari täyttää 80 vuotta 21.7.2010.

Raija Mänttari kuvaa omaa arvomaailmaansa runossaan vuodelta 1987:

Minun arvomaailmani on
kevätkosteaa toukopelto,
joka tuoksuu eläimältä
ja kantaa täyden
tähtäpäätä.

Se on pieni pellavapää,
joka lämpöisin käsin
ojentaa kesän ensimmäiset
mansikat.

Se on nuori,
joka kaiho silmissään
istuu työsuhteautoon
ja ajaa pois kehäteiden var-
sille.

Se on vanhus,
joka ikävää tuntien
odottaa jonkun monista
lapsista poikkeavan luokseen.

SYNTYMÄPÄIVIÄ

Suvun päämies, valtuuskunnan puheenjohtaja ja Niinipuun päätoimittaja **Jorma Mänttari** (taulu 11 480) Hämeenkoskelta täytti 70 vuotta 10.6.2009. Hän juhli perhepiirissä serkkujensa kanssa. Päämies kiittää sukuyhdistystä muistamisesta.

Sukuyhdistyksen kunniajäsen **Reijo Mänttari** (taulu 9704) Kouvolan Liikkalasta täytti 60 vuotta 14.6.2009. Hän on sukuyhdistyksen pitkäaikainen johtokunnan puheenjohtaja. Hän on tehnyt mahtavan työn johtokunnan puheenjohtajana ja junaillut monet sukujuhlat.

Sukuyhdistyksen johtokunnan ja valtuuskunnan jäsen **Aila Huovi** (taulu 2951) Kouvolan Liikkalasta täytti 60 vuotta 23.10.2009.

Valtuuskunnan entinen jäsen **Pentti Hannula** (taulu 14 333) Haminasta täytti 60 vuotta 23.7.2009. Hannula oli monet vuodet Mäntlahden sukuhaaran edustajana valtuuskunnassa. Hän on ollut sukujuhlien ohjelmapuolen voimavara niin musiikissa kuin näytelmien ohjaajana.

Kansanedustaja, sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsen **Markku Pakkanen** (taulu 2852) vietti 50-vuotisjuhlaan Kouvolan Myllykoskella 30.1.2010. Julkinen lehtikutsu keräsi paikalle noin 700 juhlijaa.

Valtuuskunnan jäsen **Pekka Mänttari** (taulu 2185) Haminasta täytti 50 vuotta 28.10.2009. Juhlat pidettiin Haminan seurakunnan Markkulan leirikeskuksessa, jonne oli lähisukulaisten ja ystävien lisäksi kutsuttu Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsenet.

Pekka Mänttari valittiin viime sukukokouksessa valtuuskuntaan äitinsä **Aune Mänttärin** (taulu 2183) jälkeen. Hän on osallistunut aktiivisesti sukujuhlien järjestelyihin jo useamman kerran. Työkseen mies hoitaa Haminassa omistamaansa hautaustoimistoa. Pekka Mänttariä onnittelemassa Mänttärin Sukuyhdistyksen johtokunnan ja valtuuskunnan jäsen **Aila Huovi** sekä **Juha Huovi** ja **Eija Lehtomäki**.

Tälle palstalle toivotaan vinkkejä suvun jäsenistä, jotka ovat suorittaneet jotakin merkittävää valtakunnallisesti, alueellisesti tai henkilökohtaisesti, esimerkiksi opinnoissa tai nimityksissä. Tai ovat kunnostautuneet omassa työssään, opinnoissa tai urheilussa.

kulttuuri

Heli Ahoniitty (taulu 6746) on julkaissut yhdessä Paula Baggen kanssa yhteisen teoksen "Talvipihan tunnelmia". Kirjassa esiintyy monia pihanäkymiä Kouvolan Inkeröistä ja myös muualta Suomesta aina Naantalin Kultarantaan myöten. Ammatiltaan Ahoniitty on valokuvaaja.

Eva Polttila (taulu 1113) suosittu ja pidetty Yleisradion TV 1:n uutistoimittaja jäi eläkkeelle viime vuonna. Hän kuuluu sukuun puolisonsa, toimittaja Juhani Iikosken kautta.

Jari Heikkinen (taulu 11784) Kouvolasta sijoittui kolmatta kertaa järjestetyssä kansainvälisessä Asferico-luontokuvakilpailussa kolmanneksi. Hän osallistui viime vuotiseen kisaan kuvallaan "Käpytikka".

Jesse Heikkinen (taulu 11784) Kouvolasta sai kunniamaininnan alle 13-vuotiaiden sarjassa Saksan suurimmassa luontokuvakilpailussa, Glanzlichter 2009:ssä. Kilpailuun osallistui 1030 kuvaajaa 36 eri maasta yhteensä 14762 valokuvalla. Kouvolalaisen kilpailuteos oli nimeltään "Meal in snow storm".

urheilu

Kari Venäläinen (taulu 2849) Hollolasta ohjasti viime vuoden kesänä uuden Suomen ennätyksen 25,8 suomenhevosten tammojen sarjassa. Hevonen oli Oktaavia, jonka omistaa Taisto Nurmi. Venäläinen on jo 16-vuotiaasta alkaen ohjastanut ja toiminut valmentajana. Viime vuodelta miehellä oli yli tuhat lähtöä, joista tuli 99 voittoa. Viime kesän ravikuninkuuskisoissa Lappeenrannassa hän ohjasti toiseksi suomenhevosten tammojen sarjassa.

Matti Ruotsalaisen (taulu 11482) osin omistama ori Huiiman Pyste jäi viime kesän kuninkuuslähdeissä kolmanneksi. Rankinglistalla se oli viime kaudella neljäs ja juoksi kauden aikana 78 000 euroa. Hevosen toinen omistaja on Kari Hintikka. Ravuria valmentaa ja ajaa Harri Konttinen.

Simo Kirssi (taulu 10111) ajo kaudella 2009 Euroopan mestaruuteen moottoripyöräilyn XCC-luokassa. Finaali ajettiin Saksassa. Simo ajaa BMW-tallissa tehdaskuljettajana ja on lähtöisin Kouvolan Myllykoskelta.

SÄÄ SUOSI SUKUSEUROJA

Sukuseurat pidettiin Mänttärinmäellä Liikkalassa vuoden tauon jälkeen 19. heinäkuuta viime vuonna. Sää suosi ja yleisöä oli paikalla lähes 50 henkeä.

Hartaus pidettiin perinteisesti Mänttärinmäellä sukumuseon pihalla. **Juha Koivu** (taulu 4840) lauloi ja käytti myös puheenvuoron. Kanttori **Pentti Solje** lauloi ja säesti virsiä. **Eila Korjala** (taulu 8562) lausui runoja.

Alussa puheenvuoron käyttivät sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtaja **Jorma Mänttärä** (taulu 11480) ja johtokunnan jäsen **Aila Huovi** (taulu 2951). Päätoimintamäärä piti pastori **Marja Lainio-Nurminen** seurakunnasta.

Ohjelmien välissä oli leppoisaa keskustelua sanan ympärillä. Tilaisuus päättyi yhteisesti laulettuun Mänttärin sukulauluun, jonka jälkeen yhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) kertoi yhdistyksen ajankohtaisista asioista ja esitteli sukumuseota.

JORMA MÄNTTÄRI, kuvat

Sää suosi. Sukuseurat keräsivät Mänttärinmäelle lähes 50 henkeä.

Runoja ja puheita. Eila Korjala lausui runoja. Oikealla Ari Lehtomäki, joka kertoi suvun toiminnasta.

TEATTERIA JA YHTEISLAULUA

Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaaminen keräsi yhteen 70 sukulaista.

Perinteinen pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaaminen järjestettiin viime vuoden lokakuussa. Kutsukirje lähetettiin noin 3 000:lle Helsingin seudulla asuvalle Mänttärille ja tilaisuudessa oli paikalla 70 sukulaista.

Tuttuun tapaan aluksi seurusteltiin, sukuuutokauppa kävi vilkkaana sekä nautittiin kahvit. Tarjolla oli jälleen Helsingin seudun aluetoimikunnan tarmokkaiden naisten talkooleivonnaisia.

Tilaisuudessa piti mielenkiintoisen esitelmän professori **Lauri Sipari** (taulu 13880), joka on todellinen näyttämötaiteen moniottelija. Hän oli Teatterikorkeakoulun rehtorina värikkään **Jouko Turkan** kauden jälkeen sekä palautti työ- ja opiskelurauhan taloon.

Sipari on näytelmäkirjailija, dramaturgi ja kääntäjä. Hänen taiteellinen työnsä jatkuu edelleen.

Pääkaupunkiseudun tapahtumassa testattiin, miten Mänttärin suvulta sujuu yhteislaulu. Illan aikana tuli todistettua, että suvulla todellakin on vahvat laulun lahjat.

Sukulaisiä laulatti kokenut yhteislaulutapahtumien vetäjä **Ella Turpeinen** (taulu 8182) yhdessä tyttärensä, Nurmijärven kanttori **Satu Hirvosen** (taulu 8185) kanssa. Yhteislaulun lämpöinen tunnelma rohkaisee jatkamaan samalla linjalla tulevinakin vuosina.

ANSSI PAASIVIRTA (taulu 10799), teksti

JOHTOKUNTA SAI UUDEN VETÄJÄN JA UUSIA JÄSENIÄ

Sukuyhdistyksen valtuuskunta valitsi viime kevään kokouksessaan uusiksi johtokunnan jäseniksi **Olli Sipilän** (taulu 10 775) ja **Kaisu Venäläisen** (taulu 2847), kun puheenjohtaja **Aki Mänttari** (taulu 2957) ja **Samuli Sipilä** (taulu 10 775) eivät enää halunneet jatkaa.

Johtokunta valitsi keskuudestaan uudeksi puheenjohtajaksi **Ari Lehtomäen** (taulu 11 022). Hän on ollut johtokunnan varapuheenjohtajana jo vuosia ja valtuuskunnan jäsenenä kymmeniä vuosia.

Lehtomäki on sukukirjan mukaan koulutukseltaan merkonomi ja toimii vakuutusmyyjänä. Aikaisemmin hän on toiminut maanviljelijänä ja on vieläkin ”harrasteviljelijänä” kotitalallaan. Hänellä on useita luottamustoimia Kouvolan Liikkalassa.

Uusi johtokunnan jäsen, Olli Sipilä tuli isänsä Samulin seuraajaksi Rannanmaan sukuhaarasta. Hän on koulutukseltaan insinööri ja työskentelee Yleisradion käyttötieteiden toimistopäällikkönä Helsingissä.

Toinen uusi jäsen, Kaisu Venäläinen puolestaan kuuluu Mäkelän sukuhaaraan. Lapsuuden koti on Mänttärinmäellä sukumuseon vieressä. Hän on ollut mukana niin Haminan kaupungin kuin seurakunnan luottamustehtävissä.

Tunnustuksena osallistumisestaan Tasavallan presidentti on myöntänyt Venäläiselle I. luokan valkoisen ruusun ritarikunnan ristin kultaristein, joka luovutettiin vuoden 2008 äitienpäivänä. Hänellä on muun muassa herastuomarin arvo. Perheeseen on puolison lisäksi kuulunut kuusi lasta.

JORMA MÄNTTÄRI, teksti

Olli Sipilä

Kaisu Venäläinen

TÄYDENNYSTÄ SUKUKIRJAN TIETOIHIIN

Liikkalan Vähän-Ukon eli Ukkolan lahjoitustalollinen **Eerik Eerikinpoika** (1756–1811) ja hänen ensimmäinen vaimonsa **Maria Tuomaantytär Mänttari** (1755–1788) mainitaan Mänttärin sukukirjan taulussa 9065.

Lapsiktraasta kuitenkin puuttuu poika **Jaakko Eerikinpoika Ukkola** (1778–1845) ja tämän myötä puuttuu sukukirjasta osa **Maria Tuomaantytären** jälkeläisistä.

Jaakko Eerikinpojan syntymää ei tosin löydy Vehkalahden syntyneiden kirjasta ja varhaisemmista rippikirjoista voi saada sen erheellisen käsityksen, että Jaakko olisi Eerik Eerikinpojan veli ja eräistä myöhemmistä lähteistä taas, että Jaakko olisi Eerik Eerikinpojan toisen vaimon **Johanna Samulintytären** (1763–1822) poika.

Jaakko ei kuitenkaan sovi lapseksi Eerik Eerikinpojan äidille **Kristiina Jaakon-tyttärelle**, joka eli noin vuodesta 1724 vuoteen 1800. Jaakon syntymäaika saattaa todellisuudessa olla muutamaa vuotta rippikirjassa ilmoitettua syntymävuotta (1778) myöhäisempikin, koska ensimmäinen ripilläkäynti Jaakolle on merkitty vasta 30.5.1798.

Missään tapauksessa Jaakko ei voi olla syntynyt Eerik Eerikinpojan ja Johanna Samulintytären avioliitosta, joka solmittiin vasta vuonna 1789 Maria Tuomaantytären kuoleman (1788) jälkeen.

Vuoden 1818 henkikirjan mukaan Liikkalan Ukon lahjoitustalon numero 9 1/24 manttaalin veroisen kolmanneksen isännän Jaakko Eerikinpojan (39) luona asuivat muun muassa ”veljet” (oikeastaan velipuolet) **Matti** (23), **Antti** (21) ja **Jeremias** (19) sekä ”äiti” (oikeastaan äitipuoli) Johanna Samulintytär (54). Jaakon luona asuvat velipuolet (Johannan lapset) mainitaan rippikirjoissakin Jaakon veljiksi.

SEPPO SIPPU, teksti

urheilu

Carina Ketonen (taulu 10 112) voitti ajallaan 3.35,21 maastopyöräilyn SM-kisat Kouvolaan viime vuonna. Myllykoskella asuva Ketonen edustaa Riverside Cycling Clubia. Hän on voittanut urallaan muun muassa parikymmentä SM-mitalia, joista 17 kultaista ja kaksi PM-mitalia. Ketonen ajaa myös belgialaisen Goeman Scott Cycling Teamin riveissä.

Toni Sorvo (taulu 6641) teki helmikuussa 2009 firmakeilailun EM-kisakarsinnassa Kouvolaan 30 kaadon putken, joka on maamme toiseksi paras. Matkasi viime vuoden toukokuussa firmakeilailun EM-kisoihin Hollantiin. 20-vuotias edustaa Kouvolaan keilaseura All Starsia. Hän aloitti keilaamisen 13-vuotiaana ja jäi ensimmäisestä kokeilukerrasta ”koukkuun” lajiin. Hän on tehnyt lyhyellä keilaurallaan jo neljä virallista 300-sarjaa ja ollut mukana myös junnujen maajoukkue-ringissä.

Jenna Venäläinen (taulu 2848) on menestynyt erinomaisesti Shukokai-karatessa. Hän voitti viime vuonn alle 14 vuotiaiden sarjassa Euroopan mestaruuden henkilökohtaisessa kilpailussa ja sai joukkuekilpailussa pronssia. Meriitteihin kuuluu saman vuoden Suomen mestaruus. Edellisenä vuonna hän saavutti hopeaa MM-kisoissa ja voitti Suomen mestaruuden. Tänä keväänä nuori neito osallistuu Portugalin MM-kisoihin.

Antti Puhakka (taulu 10 652) otti hopeaa vakiokiväärin 3x20 laukauksen kilpailussa 300 metrin SM-kisoissa Hollolassa viime vuoden elokuun lopulla. Hän otti myös pronssia vapaakiväärin 3x40 laukauksen kilpailussa. Myllykoskelainen edustaa Kotkan Ampumaseuraa.

muut

Marja-Leena Vainio (taulu 3835) sai viime vuonna yksilövalmennuksen ja työpajakehittäjän tunnustuspalkinnon. Vainio siirtyi viime syksynä eläkkeelle Kouvolaan nuorisopalvelujen alaisen Ote Nuorten työpaikkojen johtajan paikalta. Hän on syntynyt Sipolassa. Vainio sai Suomen Valkoisen Ruusun I. luokan mitalin kultaristein.

Oili Lautala (taulut 12 561 ja 5516) kruunattiin Vuoden Varvaraksi Haminan Tervasaareissa viime vuonna. Hän vastasi viime vuotisen Lions-liiton vuosikokousjärjestelyistä projektisihteerinä. Lautala on LC Hamina/Varvaran perustajajäsen.

Kaisu Venäläinen (taulu 2847) on palkittu Tasavallan Presidentin myöntämällä Valkois-
en Ruusun Ritarikunnan I luokan mitalilla
kultaristein tunnustuksena merkittävästä
työstä kasvattajana. Haminan Neuvottomas-
sa asuva Venäläinen on kuuden lapsen äiti ja
yhdeksän lastenlapsen isoäiti.

Anita Salomaa-Härkisaaren ja **Jorma Härkisaaren** (taulut 6583-6585) omistama
Pelti- ja Lasiliike O. Salomaa & K:nit saivat
Kotkan kaupungin viime vuoden yrittäjä-
palkinnon. Yritys täytti edellisenä vuonna 70
vuotta. Onni Salomaan omistukseen yritys
siirtyi vuonna 1946. Yritys työllistää neljä
henkilöä.

Petri Parkko (taulu 2818) on kouvo-
lalainen luontokartoittaja, joka on tullut
kuuluisaksi ruisrääkän rengastajana. Hän
on alalla maamme kokenein ja monipuoli-
sin. Ruisrääkkä oli vuosikymmeniä kadon-
neena, mutta on 10-15 vuoden aikana taas
lisääntynyt. Luontokartoittaja on uudehko
ammattinimike, joka on tullut yhä tärkeäm-
mäksi uuden ympäristölainsäädännön myötä
kaavoitus- ja rakennushankkeissa. Parkko on
aikaisemmalta koulutukseltaan puutarhuri.

Harri Luoma (taulu 11 781) sai viime
vuonna Suomen Luonnonsuojeluliiton
Kymenlaakson piirin ympäristöpalkinnon.
Luoma on ympäristönsuojelussa ansioitunut
yksityis-henkilö. Kouvolaan Myllykoskella
asuva mies on harrastanut perhosten keräilyä
7-vuotiaasta.

Ilman Sinua ei tämän lehden teko
olisi mahdollista.

**10 euron
TUKIMAKSUN**
voit maksaa
KESKIAUKEAMAN
PANKKISIIRTOLOMAKKEELLA.

JARKKO MÄNTTÄRI (taulu 3940)

VELJEKSILLÄ JUHLIA

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 140 vuotta sitä, kun kansalliskirjailijamme Aleksis Kiven mainio
romaanin "Seitsemän veljestä" ilmestyi Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran julkaisemana nelio-
saisena vihkopainoksena.

Koulussa Seitsemää veljestä luettiin puolipakolla, mutta myöhemmin romaani ja siitä tehdyt
näytelmäversiot ovat antaneet minullekin monia riemastuttavia ja sykähdyttäviä elämyksiä.
Liekö kiinnostusta Kiven teokseen lisännyt sekin, että myös minä olen yksi seitsemästä veljek-
sestä. Mutta toisin kuin Jukolaan, meidän perheeseen kuului seitsemän jukuripääpojan lisäksi
myös kaksi tytärtä, joilla varmaan oli joskus kestämistä meissä veljeksissä.

Meillä Mänttärin veljeksillä on vähän isommat ikäerot kuin Jukolan pojilla. Vanhimmat veljet
olisivat voineet hyvin olla meidän nuorimmaisten isiä. Kolmella meistä on Kiven kirjan tapaan
nyt juhluvuosi, kun yksi täyttää 80 vuotta, toinen 70 vuotta ja kolmas 60 vuotta. Yhteensä
pärrjätään reilusti Kiven kirjalle.

"Ei maassa eikä taivaassa ole paikkaa niin rakasta kuin se, jossa synnyimme ja kasvoimme ja
jonka tanterilla pieninä piimäpartaisina piehtarointsimme."

Suurin osa meistä piehtaroi piimäpartaisena Valmetin Jyväskylän Tourulan tehtaan asunto-
alueella, jota minun lapsuudessani kutsuttiin kolhoosiksi. Eikä se ollut meille mikään haukku-
manimi. Me oltiin kolhoosin poikia, ja ylpeitä siitä.

Muistan, kun oppikoulussa luettiin, että Neuvostoliiton maatalous on järjestetty kolhoosi-
pohjalle. Minä vähän kummastelin, miten ne siellä naapurissa ovat matkineet ja ottaneet
meidän asuntoalueen nimen omaan käyttöönsä. Joku tiesi valistaa, että on tainnut nimitys
kulkea toiseen suuntaan. Vaan väliäkös sillä.

Tunnustan olleeni lapsena arka ja hintelä mammanpoika, joka ei koskaan tapellut kenenkään
kanssa (varmaan siksi, kun olisin aina saanut köniini). Mutta ei minulla ollut mitään hätää, kun
oli moninkertainen turvaverkko ympärillä sittenkin, kun uskaltauduin äidin helmoista.

Kolhoosissa tehtaan aidan sisäpuolella tuntui olo turvalliselta. Sinne ei muilla jätkillä ollut
asiaa ilman lupaa. Ja piha-alueen ulkopuolellakin minulla oli kaksinkertainen suojaus.

Kaupungin keskustaan ja kouluun mennessä jouduimme kulkemaan Puu-Tourulan läpi, mut-
tei minun tarvinnut pelätä Puu-Törölän "hulluja jätkiä". Hekin tiesivät, että tuo hintelä kakara
on niitä kolhoosin Mänttäreitä. Jos siihen kajoaisi, niin saisi pian kimppuunsa jonkun niistä
isommista veljeksistä tai pahimmissa tapauksissa koko kolhoosin kolli-lauman. Rauhassa sain
kulkea. Turvaverkkoja. Niitä pitäisi kaikilla olla.

"Niin sinkoilee täällä miehen aatos; ja ken taitaa viskellä verkkoja
sen teille?"

Kirjoittaja on Mänttärin Sukuyhdistyksen
valtuuskunnan jäsen ja Niinipuu-lehden entinen
toimitussihteeri.

Golfkisa kutsuu. Ensimmäinen ryhmä (Mikko Huovila, Juha Hirvi, Vesa Mänttari ja Jussi Voutilainen) lähdössä. Lähettäjänä toimi Jorma Mänttari.

JORMA MÄNTTÄRI (taulu 11480), teksti
TIMO HUOVILA, (taulu 2007) kuvat

SUKUGOLFFARIT TOISTAMISEEN MESSILÄSSÄ

Suurista ikäeroista huolimatta kilpailu oli tasaväkinen

Sukugolfin historian 12. kilpailu pelattiin toisen kerran Messilän uusituilla ja entistä haastellisemmilla väylillä viime elokuun lopussa.

Pelaamassa oli 22 sukulaista. Mukana oli ilahduttavasti jälleen uusia ja nuoria pelaajia. Vanhimman ja nuorimman pelaajan ikäero oli peräti 60 vuotta. Tästä huolimatta kilpailu oli tasaväkinen ja myös korkeatasoinen.

Kilpailu käytiin niinsanottuna pistebogikilpailuna eli kaikki osanottajat kilpailivat samassa sarjassa.

Parhaasta SCR-tuloksesta vastasi **Jussi Voutilainen** (84 lyöntiä) Lahdesta ja toiseksi parhaasta **Kimi Paunonen** (86 lyöntiä) Kotkasta.

Lähimmäksi lippua -kisan voiton nappasi miehistä Kimi Paunonen ja naisista **Johanna Tiilikka** Laukaalta. Pisimmän

draivin teki miehissä Jussi Voutilainen ja naisissa **Eija Voutilainen** Lahdesta.

Parhaat juniorit olivat **Iida-Lotta Juura** Kouvolasta ja **Leila Huovila** Pirkkalasta.

Tuloslistassa parempi tulos on mainittu ensin, jos kyseessä on tasatulos.

Tulokset:

- 1) Leena Raudasmaa, Kouvola, 41 pistettä
- 2) Jussi Voutilainen, Lahti (ViGS), 40
- 3) Mikko Huovila, Espoo (KkG), 39
- 4) Johanna Tiilikka, Laukaa (LPG), 38
- 5) Anu Kekki, Espoo, 34
- 6) Juha Hirvi, Kotka, 32
- 7) Iida-Lotta Juura, Kouvola (KosG), 32
- 8) Eija Voutilainen, Lahti (PBG), 32
- 9) Timo Ukkola, Kouvola (KosG), 31

- 10) Jari Huovila, Pirkkala (Gpi), 31
- 11) Timo Huovila, Kouvola (KkG), 31
- 12) Lassi Lehtomäki, Hyvinkää, 30
- 13) Vesa Mänttari, Lahti (MeG), 28
- 14) Kimi Paunonen, Kotka (KG), 27
- 15) Markku Paunonen, Kotka (KG), 27
- 16) Jorma Oksanen, Helsinki (HCG), 27
- 17) Eero Paunonen, Porvoo (PBG), 27
- 18) Sirkka Mänttari, Hämeenkoski (MeG), 26
- 19) Tuula Helenius, Laukaa (LPG), 26
- 20) Leila Huovila, Pirkkala (Gpi), 25
- 21) Aki Huovila, Espoo (KkG), 24
- 22) Heli Lambert, Lahti (Saskatoon), keskeytti

ANJALAN RAKENNUS Oy

Varastoympyrä 2, 46860 Keltakangas
020 8325 586, 0400 655 522
matti.heinonen@anjalanrakennus.fi
11331

Rakennesuunnitelmat INSINÖÖRITOIMISTO ERNO SEPPÄ

Metsäsianpolku 7, 04600 Mäntsälä
puh. 019-687 3152, 040-529 6352
10520 erno.seppa@msoynet.com

Koulutettu hieroja Jari Lampinen

KUNTO-MEKKA Oy

Pallokentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050-5680404

8006

AALLEN TAKSIT

Pyhältö

puh. Veli 0400-253 713

Sanna 0400-775 301

10012

10011

Turvatuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
Erikoiskuljetusten saattovalvonta.

PJ TURVE OY

Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
2915 0400-550 917, 05-326 7127

13494

Elimäellä
6-tien varrella!
MUSTILAVEE
(05) 377 7466 www.mustilaviini.fi

KIVELÄN MERIKALA Ky

Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05-260 6773

9200

IF-SANEERAUS Oy

Kotka

Lautturinkatu 9, 48900 Kotka
P. 040-5840 559

15137

KODINKONEHUOLTO

Ari Lonka

050 5432 662,
kkh.ari.lonka@kymp.net
Karhula

8753

Rakennusliike MARKKU LÄÄTI Ky

Lintilänkulma 13 49300 Tavastila
0400-790 082

15186

HAKAHUOLTO O. ANTTILA KY

Hevoshaka Hamina

05 - 344 8500

32

Grillikahvila Inksan Luksu

Sakunkuja 2, Inkeroinen
Puh. 05-317 2571

Avoimna SU-TO 8.30 - 22.00

PE-LA 10.00-02.00

Puh. 05- 317 2571

6234

Vihanneksia J & A MÄKELÄ Oy

Pälvitie 4, 01390 Vantaa
Puh. 09-825 0401

12610

Koneurakointi TONI LÄÄTI

Laantintie 88 49520 Reitkalli
puh. 0400-727132

2292

TUOMISEN KAIVUKONE KY

Elimäki

6288

VEDINMESTARIT

05-368 4412

2431

 PÖYTÄSTANDAARIT
03-2558910
www.taitopaino.fi

13178

Tmi SEIJA FORSMAN

Pitäkuja 122, 49520 REITKALLI

Puh. 050-526 9318

muuraukset-saneeraukset
kaikki siivoukset

15141

Eräliike RIISTAMAA

Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P.05-375 0288. Ma-pe 10-18
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
P. 09-4110 1290 Ma-pe 12-18
www.riistamaa.fi

680

Bar Cafe Cever

Leena Sirkiä
Päätie 16, Inkeroinen
Puh. 05 - 535 3271

4829

Kieli- ja konsultointipalvelu OY PRESSYSTEM AB

Tompurintie 21 B, 46800 Myllykoski
kari.huusari@pressystem.com
Puh. 040-506 0420

1166

Pysäkkikahvila Satu SUVIRANTA

Lounaskahvila Pitopalvelu
Linja-autoasema, Hamina
P. 040-582 6988

11109

SOPIMUSSIIVOUKSET
LOPPUSIIVOUKSET

Sirkku Mänttari

Puh. 0400-934 568

6164

 Koivulan Kukka

Kuusankoski, Inkeroinen

Tapio Koivulan Puutarha ky

puh. 05-383 4038

7999

TEKNISET KONESEPPÖ

Karhula Sammonaukio 2
puh. 05-260 6866
TEKNISET Konepiste
Kouvola Torikatu 1 puh. 05-371 1781
4275 www.koneseppo.fi

Tienlanaukset Lumenauraukset
Maanrakennusta

JORMA AULIN

17500 Padasjoki
0400-354608

2149

Akkuhuolto M.KUITTINEN Ky

Laturinkatu 6, Kouvola
Puh. 05-3754267
Avoimna ma-pe 8-17.

6325 Palveleva asiantuntijaliike

Anjalankosken
JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY
 Sairaalanakaari 3 A, 46860 Keltakangas
 Puh. 0400-354 477
 www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi
 10269

LEISTIN LEIPOMO
 Vanha Sutelantie 47, Kotka
 puh. 260 1040
 Leivonnaiset tuoreina leipomosta
 ma-pe 6-17, la 6-12
 7391

 Peltolan Metalli
 Tammenmäentie 4
 46910 ANJALA
 05-742 250 fax 05-742 2520
 www.peltolanmetalli.fi
 6678

LAATURAKENTAJAT
J.YRJÖNEN Oy
 Hailikatu 3, 49400 Hamina
 P. 05-354 9256, 0400-757 557
 fax 05-354 9377
 1198

 Avoimna kesällä
 arkinen
TERVETULO
 1915

Baaritoimintaa.Asiamiesposti.
 Veikkaus. Elintarvikkeita.
SEURATALON BAARI
 Metsäkyläntie 393, Metsäkylä
 puh. 05-345 8206
 13367

 Parasta
pitopalvelua
Luotettavaa laatua
 Juhlataarjoilut Mirja Koivu
 Hamina, p. 0400 854 879
 www.juhlataarjoilutmirjakoivu.com
 12871

Sähköurakointi SEPPÄLÄ
 Honkelinmäentie 93, 43100 Saarijärvi
 puh. 0400-644166
 2082

Autoilija
HANNU LYIJYNEN
 Lappeenranta
 0400-930 371
 15034

Sinulle on aina tuoli kahvipöydässä
STEMMASSA
 KALUSTETALO KNUUTTILASSA
 Hämeenlinnassa
 Virvelintie 12, 03-675 6035
 7570 Älä aja ohi!

ÄÄNTÄ JA VALOA
huvipaja.fi
 Rautakallionkatu 2, KOUVOLA
 puh. 05-344 4438 info@huvipaja.fi
 170

5840 **MOKKAMESTARIT Oy**
 on Tamperelainen Kahvipaahtimo
 Kuukuja 8 E,33420 Tampere
 Tehtaanmyymälä ark:9-17
 Puh. 03-253 01 45
 www.mokkamestarit.fi

Kiinteistövälitys
KOTIKOLME Oy LKV
 Et. Karjalantie 5, 48600 Kotka
 p. (05) 230 3600, fax. (05) 230 3625
 www.etuovi.com/kotikolme
 10901

Jalon Mylly Oy
 Liikkalantie 820, Liikkala
 Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
 Vehnä-, ruis- ja ohrajauhot,
 ryynit ja hiutaleet
 4844 Soita ja kysy lisää.

PUUNKÄSITTÄLYÄ METSÄSTÄ TIENVARTEEN
RUOKOLA KY
 HEVOSMÄENTIE 42, PL 40,
 FIN-46801 MYLLYKOSKI
 PUH. 358 (0) 5 3657 057
 FAX. + 358 (0) 5 3657058
 E-MAIL:RUOKOLA@RUOKOLA.FI
 8577

KARHULAN PESUKARHU Ky
 Itsepalvelua ja palvelua Mattopesut
 Vuodevaatteet Perhepyykki Sopimuspesut
 Työvaatteet Noutopalvelu
 Av. ma-pe 8-16 la 8-12
 05-268 8400 Karhunkatu17 48600 Kotka
 3138

 JO-VEsport
 Paperitehtaantie 3, 46800 Myllykoski
 Puh/fax 05-365 4560
 www.jovesport.fi
 5126

 Merilkon Oy
 010 439 6800
 040 5003 444
 Informaatiopalveluja
 www.merilkon.fi
 5283

Kiitoskortit, pohjukkeet, kehykset
 sekä samettikansiot valokuvaajille
PASPIS OY
 Kartanontie 43 28430 Pori
 P. 02-646 2255, fax 02-646 2208
 www.paspis.net
 7037

Suutari- ja avainpalvelu
M-SUUTARIT OY
 Asemakatu 1, 45100 Kouvola
 Puh. 05-371 1250
 5558

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
 Salpausselänkatu 27 45100
 KOUVOLA
 p. 05-311 7177, fax. 05-311 7175
 10518 valohuone@valohuone.fi

RAI-KUVA
 Kaivokatu 7, HAMINA
 05-354 1010
 rai-kuva@haminetti.net
 14749

SPORTPISTE
 Tikankatu 3 Karhula
 Puh. 05-340 0360
 9182

PITOPALVELU SAARA Ky.
 Järjestää häät, syntymäpäivät,
 muistotilaisuudet, yritys- ym. tilaisuudet
 Saara Kiri
 0400-848 610
 15862

Kodin Lakipalvelu
Ilkka Hoikkala
 ilkka-hoikkala@luukku.com
 SAVONKATU 35 C KOUVOLA
 puh. 0500-701 480
 3172

 VIKSALAN
KENNEL
 Suomenlapinkoira, Lapinporokoira, Keeshond, Kleinspitz
 www.viksalan.fi
 1915 050 596 6099

New Holland ja CASE IH-
 traktorit ja työkonet
Pekka Laurila Ky
 Kouvola
 P. 05-382 1051 0500-257 320
 3723

Jämsperintie 5, 46800 MYLLYKOSKI
Puh. 05 - 325 5555

LVI-ASIAN TUNTIJALIIKE
Hanakat

13494

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO OY

Kytöahontie 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05-365 6045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

TURVAYKKÖSET

Hallituskatu 13 45100 KOUVOLA
p. 0207800280
Pallokentäntie 4 45700 KSNK
p. 0207800282

14226

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea
mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE KY

46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
643 P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

MERISET

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
05-228 5648 0400-105014
www.meriset.com

14213

LVI-TYÖT

Aki Relander 0400 945 538
Tuomas Ellonen 040 702 0922

9668

8388

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

TIETOKONEET, OHJELMAT, LISÄLAITTEET, P
ELIT
P. (05) 3750586

Veneveistämö Markku Seppälä

Puuveneitä tarpeesi ja toivomustesi
mukaan
Seppäläntie 30, 49480 Summa

12414

LVI-ASIAN TUNTIJA
VESIJOHTOLIIKE
WILEN KY

Mechelinintie 14 HAMINA
puh. 05-220 0700

12364

Autoilija

HANNU HAAPANEN

46900 Inkeroinen
0400-253 604

4409

AutoAsennus Ossi Julin

Katsastuskorj., Huollot, Moottorikorj. Ruostev.korj.
Kolarikorj. Sähkökorj. Rengasmyynti/työt Maalaukset

Toikanmäentie 1,
46900 Inkeroinen

3421

puh/fax 3171 631, 041-4476868

**OJAKORVEN
PUUTYÖ OY**
29630 POMARKKU
P. 02-541 5121

12954

MUUTOT ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN KY

KOUVOLA 040 716 0603

www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyngelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus

11674

Haminan Auto-Apu Oy

Huollot/kolarikorjaus/maalaukset
Ilmastointilaittehuolto
Korjaamotie 12
49400 Hamina
puh. 05-353 5400

4634
15148

NOSTURIPALVELUT HAMINASSA
NOSTURIURAKOINTI
Aho Oy
0400-550 405

1638

KONETYÖ S. HALONEN
Traktorikaivuutyt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

328

Soitellaan
0400 151 590

8028

**LEMMENKUJAN
KAIVU & KULJETUS**
0400-654802

KAIKKI ALAN URAKOINNIT *ERIKOISKULJETUKSET
0400 252 848 0400 654 802
Hilpi Jussila Jukka Jussila

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon

Ma-Sa Lines Ay

P. 040-565 9623
www.masalines.fi

2852 7796

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija

HANNU HARJU

Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400-854489

6234

Kotkan Sammutinhuolto PEKKA VILLIKKA

0440-652 551
Puistotie 24-26 48130 KOTKA
www.kotkansammutinhuolto.fi

646

J. TOIKKA

Hiekoitussepelit/Kalliomurskeet

Maanrakennusurakointi/ Kuljetuspalvelut
Maansiirto/ Lavetti/ Nosturityöt

Tilaukset (05) 363 4415 Jarmo Toikka 0400-251 007

4451

Merikatu 6, Hamina

Puh. 05-754 3000 www.autoportti.fi
ma-pe 9-17, la 10-13

10991

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.

LADEK WELDING

P. 0207 300 300 www.ladek.fi
e-mail: ladek@ladek.fi

4089

ARIGLAS

LASI- ja
METALLITALO

PI 52 49401 Hamina, f. 05-3444955
p.05-3444 950, 040-5269779
ari.ala-turkila@ariglas.fi

11011

HOITOLA OLLI

Modernia vyöhyketerapiaa ja hierontaa
Laillistettu hieroja - urheiluhieroja -
dipl. vyöhyketerapeutti Olli Töytäri
Haikarintie 16, 21120 RAISIO
0400-782 486
olli.toutari@massage.inet.fi

7826

HYVÄ SISÄILMASTO ON ELÄMISEN LAATUA

NIEMI & KARI OY

Yrittäjänkaari 23 30420 FORSSA
P. 03- 4241 800 F. 03- 4241 820
www.niemi-kari.fi

2931

Konepaja

HAMJETS OY

Syväsatamantie 32, 49460 HAMINA
05-345 3444, 0400-552 885

13890

RAKENNUSLIIKE KALEVI SUNTIO OY

MÄKELÄNKANKAANTIE 2, 49490 NEUVOTON
PUH (05) 345 0700 MATKAP. 0400-550 700
TELEFAX (05) 345 0770
rakennusliike.suntio@co.inet.fi

11488

T:mi Autosähkö J.Salmi

Puh. 05 - 387 326
Puh. 0400 467 646
Radantaus 1
45910 Veikkola
autosahke.jalmi@co.inet.fi

Juha Salmi

899

keittiö-,wc-,pesuhuone-,sauna- ym. remontit

RAKENNUS JA SANEERAUS

S.LEHTOMÄKI

46750 Liikkala p. 0500-936020
www.slehtomaki.fi

11020 VTT:n vedeneristyssertifikaatti

INSINÖÖRITOIMISTO HEIKKI KOIVU

SAUNAPOLKU 8 45150 KOUVOLA
PUH. 05 375 4547

8624

Talopalvelu Vakkari

Myllykoski

p. 040 585 7419

Kiinteistö- ja pienkonehuolto

3016

1247

KYMEN

BETONILEIKKAUS

Somerotie 5, KOUVOLA
05-375 3660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyöt.

KONEISTUSTYÖT

yksityisille ja yrityksille

KONEISTUS

P.Harju

1889

040 715 8017

T:mi Ari Niemi

Rakennussaneerausta
Puh. 0400-656 547
Salpausselänkatu 53 B 13
45100 Kouvola

3118

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiesteet kävelysillat

KYMEN PELTIRAKENNE OY

Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 0400-650 777 fax 05-363 5342
www.kymenpeltirakenne.fi

280

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoinn: ma-pe 9-17
Iilat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Nyt myös meikkipalvelut.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040-541 1189

439

Kuljetusliike KARI POLVELA OY

Eerolansuorantie 119
33680 Tampere

7041 03-360 0940 0400-635 358

Anjalankosken Terästyö Ky

27

INV 1+8 hlö

TAKSI Elimäki

Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

LVI-alan ykkönen

HAMINAN VESIJOHDTOLIIKE PENTTILÄ

Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05-3448 840

13923

SAKKI OY

Päätetie 36, 49480 Summa
P. 020 779 0750

12411

PARTURILIIKE

ANJA LEPPÄ

Abrahaminkatu 13, 00180 HELSINKI
09-646 170

11231

Oy Primation Finland Ltd

Rautatienkatu 2, KOTKA
050- 5182928
www.primation.fi

14214

MYLLYKOSKEN LASI KY

Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05-363 6071 F. 05-325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUVIOLASIT, PEILIT, TURVAURAT,
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU,
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
8394

11541

www.beamark.fi
Beamark Oy

Kappelitie 6 A, 00220 ESPOO
Puh. 09-752 2218. Fax 09-752 2367

MEOTEK Oy

Mika Porvari
Takamaantie 527
45610 Korja
puh. 0500 974 098
meotek@meotek.fi

3663

REMONTIT HUOLLOT PUTKITYÖT

4961

0400-551 646

KIINTEISTÖHUOLTO KIISKI OY

Rekisteröity hieroja

Markku Richter

Karhulan linja-autoasema,
II kerros 48600 Kotka
P. 05-288 779 044-3030602

10760

Erikoishammasteknikko LASSI OKSANEN

Uudet, yksilölliset hammasproteesit ja proteesien huollot sekä korjaukset.

VASTAANOTOT: Myllykoski, Keskikoskentie 5, puh. 05-3255 800, 0400-650 820

10440

Kouvola, Hovioikeudenkatu 10, puh. 0500-650 820

11020

PORVOO

2416

JAANAN OMPELIMO

Jaana Jääskeläinen, ompelijamestari
Ruokotie 25 49400 Hamina

P. 0400-656 248 www.jaananompelimo.fi

TILAUSTYÖT * BRODEERAUKSET * KORJAUSPALVELU
7844

Reittisen Kotileipä Ky

Mäkitie 15, 49540 Metsäkylä
p. 05 345 8282

www.reittisenkotileipa.fi

15495

LOUNASKAHVILA

PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä

014-613 511

12783

JUVEKIM OY

ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI

Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.

OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARA.

Puutarhakatu 46 Turku

P. 0400-527 382 www.juvekim.fi 15934

Luotettavaa

maanrakennuspalvelua

Maansiirto Hyyryläinen

Kouvola P. 040-900 0656

www.mvh.fi

6409

Sibeliuskatu 24

HAMINA

0400-554 104

info@koivistonautokoulu.fi

www.koivistonautokoulu.fi

3201

Rakennusliike

Ismo Liikkanen Ky

Liikkasentie 38 49660 Pyhäntö

Puh. 0400 358 738 05-355 11776

Fax. 05-355 1156

11898

Irlantilais-suomalainen
hotelli-ravintola
Heinolan
järvimaisemissa

Kausantie 4
Myllyoja / HEINOLA

Puh. (03) 718 8666

2489

www.croninsguesthouse.com

Tasokas pitopalvelu **Merenhelmi**

Karjalantie 10-12, 48600 Karhula

p. 05 345 3555

pitopalvelumerenhelmi@pp.inet.fi

Arja Hujakka 040 730 0751

Marja-Liisa Pesonen 040 516 0541

10044 15234

Kuntohoitaja

Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski

Puh. 045-678 1263

1665

KOTI- JA PIHA-APU

KOTIRANTA

Sari Kotiranta
p. 044 523 0767

10103

Maailman parhaat lappalaiskoirat

www.lumiturpa.net
p. 0400-680 583

290

Mikä on kehosi ikä? 4event HYVINVOINTIKESKUKSET

Helsinki, Aulanko, Levi,

Lahti, Tampere, Jyväskylä

www.4event.fi www.kehonika.fi

11481 0207 291 871

Lastentarvike

Pikku HuRmuri

Keravanportti, Alikervantie 30, 04250 Kerava
P. 09- 857 1165. ark. 10-19, la 10-15

3943

www.pikkuhurmuri.fi

Tämänkin lehden painaja

Kirjapaino

COSMOPRINT OY

Laivanrakentajanpolku 2, 00980 Helsinki

Puh. 09-143 127, fax 09-147 853

16009

HS-TALLI

Pyttäläntie 21 46750 LIIKKALA

P. 040-5873656 www.hs-talli.net

Suomenhevosstalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia ja vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

Kaikki kultasepäalanat työt ammattitaidolla

Kultaseppä Jukka Nikkanen

Päätie 7, Inkeroinen

0400-940 656

http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen

2354

Mänttäre

Kirkkokatu 4 Hamina
Puh. 24 h. 05-355 7760, 0400-313 288

**Palveleva
erikoisliike
Haminassa**

www.mänttäre.fi

JUHLAPALVELU HAUTAUSTOIMISTO KUKKALAITTEET HAUTAKIVET

- kaiverrukset, hautakivien huolto

2186

TILI TOIVONEN

2363

Kouvolankatu 26
45100 Kouvola
Puh. (05) 3115 066

Päätie 10
46900 Inkeroinen
Puh. (05) 3171 646

nappari.kouvola@fotonappari.fi

5123

TAPAHTUMAKALENTERI

MSY:n valtuuskunnan kokous pidetään Lahdessa lauantaina 17.4. Kokouksesta ilmoitetaan erikseen valtuuskunnan jäsenille.

Sukuseurat Mänttärinmäellä sunnuntaina 18.7. kello 13 alkaen.

Sukugolfkilpailu KoskiGolfin Eerolan kentällä Kouvolan Kuusankoskella mahdollisesti lauantaina 28.8. Lisätietoja sähköpostitse osoitteista jorma.manttari@phnet.fi tai timo.j.huovila@kympp.net.

Pääkaupunkiseudun Mänttärin tapaaminen Paasitornin kokoustiloissa Helsingin työväenyhdistyksen talossa (Paasivuorenkatu 5 A) tiistaina 12.10. kello 18.30 alkaen. Illassa on muun muassa suvun jäsenten esittämää ohjelmaa, kahvia ja sukulaisten tapaamisia.

Muut alueelliset tapaamiset. Ajankohdat ovat avoinna ja vastuuhenkilöitä kaivattaisiin. Jos olet sukutoiminnasta ja tapaamisten järjestämisestä kiinnostunut, ota yhteys Hämeenlinnassa Sirkka-Liisa Knuuttilaan, puh. 0400 747 827 tai Anja Perälään, puh. 03-675 6497, Jyväskylässä Jarkko Mänttariin, puh. 014-253 144, Tampereella Pekka Kujalaan, puh. 03-362 1136 sekä Turussa Leena Paakkiseen, puh. 02-237 0253.

Sukututkimusjaosto kokoontuu tarvittaessa. Yhteyshenkilönä toimii Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai sähköpostitse timo.j.huovila@kympp.net.

Sukumuseo on avoinna tarvittaessa. Ota yhteys museota vastapäätä asuviin Tenho ja Sirkka Kujalaan, puh. 05-366 5190.

NIINIPUU ETSII AVUSTAJIA

Mänttärin Sukuyhdistyksen Niinipuu-lehden toimitus kaipaa uusia kirjoittajia tekemään sukulehteä, jonka Sukuseurojen Keskusliitto on todennut maamme uutta etsivimmäksi ja kokeilevimmaksi sukulehdeksi.

Niinipuun avustamisesta kiinnostuneita kirjoittajia kaivataan erityisesti Varsinais-Suomesta, länsirannikolta ja maamme pohjoisosista.

Sanankäytön taidon lisäksi kamerankäytön hallitseminen on eduksi, sillä kirjoittajan olisi hyvä myös kuvittaa juttunsa. Myös kuvaaja-avustajat huomioidaan.

Sukulehden avustamisesta kiinnostuneet voivat kysellä lisätietoja päätoimittajalta Jorma Mänttäriltä, puh. 03-764 1338 tai toimitussihteeri Marko Wahlströmiltä, puh. 0400 434 529. Vapamuutoisia hakemuksia voi lähettää osoitteella Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo tai sähköpostitse marko.wahlstrom@pp.inet.fi.

ILMOITUSAINEISTON TEKNISET VAATIMUKSET

Ilmoitukset julkaistaan pääsääntöisesti tekstitiedostoina. Jos ilmoitukseen halutaan logo tai kuva, on se toimitettava jpeg-, tiff-, eps- tai pdf-tiedostona sähköisesti kirsi.juura@pp.inet.fi. Valmiina toimitettavan pdf-aineiston koko L.58, K.26. Väripohja cmyk-, rgb- tai pms-värimäärittäjin.

HAMINA-TRAILER Ky

Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05-3448 480

12095

6727

VICTORINOX
Elinikäinen kumppani.
Sveitsiläistä laatua jo 125 vuotta.
Maahantuoja: Nexet Oy, puh. (02) 2760 250, www.nexet.fi

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry.

PL 2, 46901 Inkeroinen,
puh. 040 737 5238/Aila Huovi
email: manttari@kolumbus.fi,
Internet: www.kolumbus.fi/manttari
Pankkitili: 520006-51750

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Ari Lehtomäki, Jokelantie 59,
46900 Inkeroinen, puh. 05-366 5167, 0400 975 042,
email: ari.lehtomaki@luukku.com

Sihteeri: Erkki Mänttari, Vesitorninkatu 15 B,
45160 Kouvola, puh. 05-320 1660,
email: raili.manttari@pp.inet.fi

Rahastonhoitaja: Sari Riivari, Valkjärventie 112,
49540 Metsäkylä, puh. 040 848 3169,
email: sari.riivari@edukouvola.fi

JÄSENET

Aila Huovi, Liikkalantie 743, 46900 Inkeroinen,
puh. 040 737 5238,
email: aila.huovi@pp.inet.fi

Timo Huovila, Koulutie 19 B, 46800 Myllykoski,
puh. 050 591 5786,
email: timo.j.huovila@kympp.net

Olli Sipilä, Jousitie 11, 01280 Vantaa,
puh. 040 516 5414,
email: olli.sipila@yle.fi

Kaisu Venäläinen, Salmintie 135, 49490 Neuvoton,
puh. 05-3450477

Contact person in North America:

J.Arthur "Art" Jura, 30 Robins Road, Union,
Maine 04862, USA, email: artjura@msn.com

VALTUUSKUNTA 2008-2011:

Puheenjohtaja: Jorma Mänttari, Hankalantie 5,
6800 Hämeenkoski, puh. 03-764 1338,
email: jorma.manttari@ohnet.fi

JÄSENET

Jarkko Alajääski, Rauma (12488)
Mika Arola, Kotka (4432)
Aila Huovi, Kouvola, Liikkala (2951)
Timo Huovila, Kouvola, Myllykoski (2007)
Ari Lehtomäki, Kouvola, Liikkala (11022)
Auli Makkonen, Hamina (5390)
Aarre Muurman, Hamina (2381)
Erkki Mänttari, Kouvola (11496)
Esa Mänttari, Espoo (10790)
Jarkko Mänttari, Jyväskylä (3940)
Pekka Mänttari, Hamina (2186)
Tuomas Mänttari, Helsinki (3978)
Kristiina Nivari, Helsinki (3914)
Leena Paakkinen, Turku (5840)
Anssi Paasivirta, Helsinki (10793)
Markku Pakkanen, Kouvola, Inkeroinen (2852)
Timo Puhakka, Helsinki (10648)
Eeva Puustinen, Kouvola, Inkeroinen (4019)
Jaakko Päivärinne, Lahti (1137)
Sari Riivari, Hamina (8087)
Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)
Samuli Sipilä, Helsinki (10775)
Riitta Siren, Espoo (6986)
Vesa Wakkari, Nurmijärvi (5511)
Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

SUVUN MYYNTITUOTTEET 2010

Kesän juhliin lukuisia lahjavihjeitä !

Voit tilata kaikkia sukutuotteita keskieukeaman kupongilla tai puhelimitse 040 737 5238/ Aila Huovi 050 367 7049/ Eeva Puustinen tai 0400 842 627/ Aini Rantanen. Hintoihin lisätään postikulut.

KULTAINEN SUKUMERKKI

KULTAINEN SUKUMERKKI

*RINTAMERKKI 42€

*PRÄSSÄTTY RIIPUS 50€

*VALETTU RIIPUS 35€

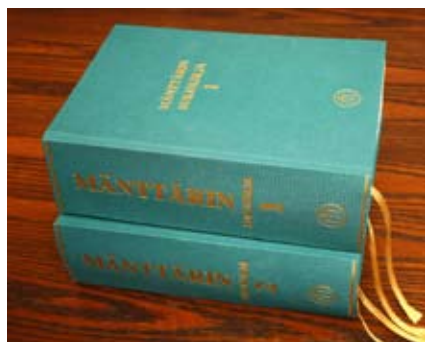
HOPEINEN RIIPUS 27€

PINSSI 3€

DVD-LEVY 5€

SUKUJULKAISUT - Lahjaksi itsellesi tai jälkeläisellesi

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

100€

Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

ELÄMÄNPOLKUJA 20€

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita. Koonnut Eero Mänttari.

ONNITTELU- ja SURUADRESSIT 6€

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

- 1) Onnitteluadressi.
- 3) Siellä kukkia täynnä on maa, sydän uupunut levätä saa. Kevyt kulkea on, ei ahdistu siellä, ei kipua tuskaa taivaan tiellä
- 4) Me olemme niin kuin uni ja niin kuin ruoho maan, joka aamulla puhkee kukkaan ja illalla leikataan
- 5) Kätesi Jeesus siunaten hiljaa yli hautani laskeutuu
- 6) Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää vaikka olisi kuollut

AVAIMENPERÄ 4€

EKOKASSI 5€ LIPPIS 10€

STANDAARI 30€ ISÄNNÄNVIIRI

pituu 5 m. 60€
(8-12 m salko)

pituu 4,5 m. 50€
(6-8 m salko)

Niinipuu-lehden kustannukset ovat nousseet vuosi vuodelta. Olemme kuitenkin pyrkineet pitämään tukimaksun samana (10 €) edelleen.

Pyydämme suvun jäseniä maksamaan 10 euron TUKIMAKSUN KESKIEUKEAMAN PANKKISIIRTOLOMAKKEELLA.

Ilman Sinua ei tämän lehden teko olisi mahdollista. Kiitos avustasi !